

Modře označené štítky znamenají,  
že není zaplacené předplatné!  
Předplatné na jeden rok je  
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů  
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou  
noviny předplaceny,  
je v pravém horním  
rohu štítku!

J  
Time  
Committed  
Á dělá  
convenu

Telefon: 416/530-4222  
Fax: 416/530-0069  
E-mail: abe@zpravy.ca  
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 11.

(436.)

Vol. 19.



Thursday,

June 11,

2009

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

## Ostalgie německá, česká, jihoafrická a emigrantská

Každá doba poznamenává své okolí a budoucí generace silněji než si je ochotna připustit. Pamatuji se, když se stavěly paneláky, že se říkalo: to je tak na nejbližších čtyřicet, padesát let. Doba uplynula, paneláky stojí, lidé je vylepšují, renovují. Ba co více, obchoduje se s nimi a byty mají astronomickou cenu. Dokonce se dá říci, že čím starší dům, tím má větší hodnotu.

K tomu přibývají domy nové luxusní, a opět vypovídají o době prosperity, která nastala po pádu komunismu před dvaceti lety.

Paneláky na sídlišťích zářících krásnými pastelovými barvami přinášejí i něco jiného - *ostalgi*.



VÍDEŇ JE POZNAMENÁNA OBDOBÍM VLÁDY  
CÍSAŘE FRANTIŠKA I.

Při návštěvě Vídně jsem si všiml, jak město poznamenala vláda Františka II., později vystupujícího jako Františka I. Veliké stavby a monumentální nádvoří. Vídeň byla středem světa. Má svoje parky, nádvoří, náměstí, která působí snad i monumentálnější dojmem než kostel svatého Štěpána. Doba nedávno minulá, třicátá, padesátá, či sedmdesátá léta, jako kdyby se na město nepodepsala, zatímco Drážďany jsou neuvěřitelnou směsí východoněmeckého budovatelství, historie a současné renesance.

Režisér Dušan Makajev před časem tvrdil, že berlínská zeď padla, ale že ve východní části města se čtou jiné noviny než v bývalém západním Berlíně.

Ve skvělém filmu *Good bye Lenin!* jsme mohli vidět, jak tento absurdní systém byl rychle nahrazen tržní ekonomikou. Výměna zboží v obchodech je to nejjednodušší, daleko těžší je změnit myšlení lidí. První překvapení při cestě do Drážďan vás čeká již na nádraží, když si kupujete jízdenku. Drážďany byly místem, kam se jezdilo pro východoněmecké boty.



PRAŽSKOU PIZZU MŮŽETE NALÉZT SNAD JEN  
V DRÁŽDANECH

Dnes by se vám takový nákup hezky prodražil. Cena zpáteční jízdenky (189 km) je přes tisíc korun, to je kolem 60 dolarů.

Když dojedete na drážďanské nádraží, spatříte spoustu mcdonaldů, ale taková maličkost jako informace pro turisty chybí. Vydáte se po Pražské ulici a hned vás uvítá zdejší specialita *Pražská pizza*, což asi existuje jen v bývalé východoněmecké metropoli. O kus dál stojí nadšenec s vlajkou bývalého Svazu sovětských socialistických republik. Tento popletený člověk doporučuje Karla Marxe a společnost bez peněz. O Karla Marxe jsme zájem neprojevili, ale projevili jsme zato zájem vyfotografovat si ho, s čímž souhlasil.

O kus dál je evangelický kostel. Uvnitř prázdný, několikrát zničený a několikrát znovu vybudovaný. Jsme v Německu. V kostele hrají v sobotu v poledne Bacha. Stěny mají jen spodní omítku. V devadesátých letech došly peníze a nakonec u této omítky zůstalo. Těžko říci, co bylo pro kostel horší, jestli bombardování v 18. století při prusko-rakouských válkách nebo v únoru 1945. Z těchto ran se stavba dokázala oklepat. Otázkou je, jestli se dokáže oklepat z té poslední. V těsné blízkosti kostela se staví nový hotel. Na obrázcích vypadá stejně hnusně jako divadlo s reálné socialistickou mozaikou a pěticipou hvězdou poblíž další nově zrekonstruované katedrály, do které jsme se



POPLETENÝ OBČAN SE SOVĚTSKOU VLAJKOU

nedostali, protože zde byl koncert k výročí založení německého státu. V Německu se totiž slaví téměř vše až na konec války.

Osobně mám otázku nad bombardováním Drážďan. I šedesát čtyř let po válce to na vás všude dýchne. *Tisíce nevinných obětí...*, alespoň jak to hlásají různé stálé výstavy. Jenže skutečně jsou to *nevinné oběti*? Vždyť tyhle *oběti* si zvolily Hitlera, tyhle *oběti* ho držely u moci. Neviděl jsem nikde stopy lítosti, stopy pokání nad touto dobou, o které se raději nemluví.

Vstupujeme do Zwingeru, drážďanské galerie. Tak přece jen něco zůstalo z dávných dob. Je příjemné, že se zde dá fotit. Rubensovy obrazy a osmkrát Rembrandt. To se nevidí tak často v jedné místnosti. Myslím, že jsem viděl poprvé obraz od českého protestantského velikána Kupeckého z 17. století. Narodil se v exilu na Slovensku, tvořil v Itálii a byl jaksi tolerován i ve Vídni.



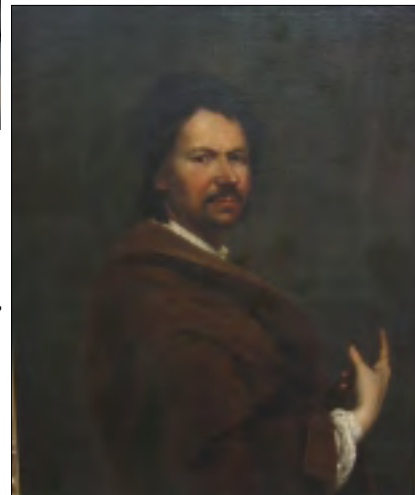
V DRÁŽDANECH JE OSM OBRAZŮ OD REMBRANDA

Za zmínku stojí i obrazy Škrétovy, Velasqueze, Boticelliho či Rafaelovy.

U obrazu *Venuše* jsem si vzpomněl na scénu z Formanova *Černého Petra* a jak dva vedoucí prodejny mají nad obrazem umělecký dialog. O to je tvrdší realita, když vyjdete ven a spatříte socialistickou mozaiku. Taky zážitek.

U Labe prodávají pivo za tři eura. U pokladny musíte nechat dvě eura zálohu za půllitry (místní specialita). Občas zde čepují za tuto cenu i krušovické pivo.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 8



A JEDEN OBRAZ OD KUPECKÉHO



Agreement # 40005374/ Registration # 09089  
P.P.L.C. Accounts # 1001583  
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

**CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY**  
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,  
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ  
Stefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11  
Tel.: 491 020 362  
Fax: 274 770 929

Aléš Březina - redaktor;  
Advertising rates: 22.00 per inch/col.  
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:  
v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60,-  
v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -  
v ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

## Churches

### ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor  
(Czechoslovak Baptist Church); 200  
Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Každý  
je srdečně vítán. Začátek nedělních  
bohoslužeb je v 11:00. Rev. Jan Banko.  
Tel.: 289/242-0635, Internet: http://  
www.csbbaptist.com/

KITCHENER-WATERLOO: Každou  
druhou neděli v měsíci v 17:00 - German  
Gospel Church, 223 Union St.E.  
Moravští bratři (Moravian Brothers  
Church); Bohoslužby pouze anglicky-  
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,  
On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661.  
Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler,  
Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a  
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and  
Methodius); 5255 Thornwood Drive,  
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská  
omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a  
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00  
a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E.  
Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/  
712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava  
(R.C. Church of St. Wenceslaus); 496  
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.  
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby:  
neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota  
v měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní  
správce: Rev. Libor Svorčík. Tel.: 416/532-  
5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol  
augšpurgského vyznania sv. Pavla  
(Slovak Evangelical Lutheran Church of  
St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto,  
Ont. M6H 2H9. Tel.: 416/658-9793. Rev.  
Ladislav Kozák. Bohoslužby: nedel'a: 9:30  
(angl.), 10:45 (slovensky)  
Slovenský grécko-katolícky kostol sv.  
Marie (Slovak Greek Catholic Church of  
St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J  
2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00  
angl., 10:30 slov.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran  
Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave.  
(Bayview a Finch), Toronto, Rev. Dušan  
Tóth.

### Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-  
neděle 15:00 hodin. Středa 18:00. Duch.  
správce: Jiří Maceneuer St. Adalbert R.C.  
Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T  
1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192  
Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 20.  
června 2009 v 10 hod.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice:  
(Lyndale a Hinchey); 170 Hinchey Avenue.  
Nejbližší bohoslužby: 20. června 2009 v 17  
hod.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272  
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby:  
21. června 2009 v 11 hod.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,  
4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby:  
Bude oznámeno.

## Eurovolby: V Čechách ODS, na Slovensku SMER

Volby do Evropského parlamentu vyhrála v  
Česku ODS s 31 procenty. O osm procent  
předstihla svého největšího konkurenta  
ČSSD. Češi poprvé vybrali zákonodárce  
jen ze čtyř stran. Do Bruselu pojedou ještě  
komunisté se zhruba 14 procenty a KDU-  
ČSL s osmi.

ODS má devět mandátů, stejně jako v  
minulých eurovolbách. Sociální demokraté  
si polepšili o pět mandátů, celkem jich  
obsadí sedm. Komunisté o dva mandáty  
přišli (ze šesti na čtyři), lidovci obhájili svoje  
dvě křesla,

Při srovnávání počtu mandátů s minulými  
eurovolbami je důležité vědět, že před pěti  
lety se za Česko obsazovalo 24 křesel,  
letos o dvě méně. Česko o ně přišlo v rámci  
celkového snižování počtu europoslanců.  
"Mám z toho dvojnásobnou radost," řekl s  
odkazem na prohru v loňských krajských a  
senátních volbách na tiskové konferenci  
šéf vítězné ODS Mirek Topolánek.

Na příznivý výsledek si počkalo celé širší  
vedení občanských demokratů, včetně lídra  
kandidátky Jana Zahradila. Chyběl ale  
Evžen Tošenovský, který dostal nejvíc  
preferenčních hlasů voličů ODS:

Předseda sociálních demokratů Jiří  
Paroubek vyzdvihl, že v porovnání minulými  
volbami dosáhla jeho strana násobně  
lepšího výsledku.

"Prohra dnes je vítězstvím zítra," pohrozil  
dále občanským demokratům. Předčasné  
volby do Poslanecké sněmovny budou už  
na podzim.

BRATISLAVA-sme/Eugen Korda-  
Viťazom voľieb do Európskeho parlamentu  
(EP) sa stal Smer-SD premiéra Roberta  
Fica, ktorý získal 32,01 percenta hlasov,  
druhá skončila opozičná SDKÚ-DS so 16,98  
percentami. Trinásť mandátov v EP si  
rozdeli všetkých šesť parlamentných strán,  
z toho najviac - päť má Smer-SD. Vyplyva  
to z oficiálnych výsledkov, ktoré dnes  
vyhlásila Ústredná volebná komisia.

Po sčítaní hlasov zo všetkých okrskov v  
sobotných voľbách do Európskeho  
parlamentu Smer-SD obsadí v EP päť  
kresiel, SDKÚ-DS, SMK a KDH po dve a  
LS-HZDS a SNS po jednom.

Smer-SD podporilo 32,01 percent voličov,  
SDKÚ-DS 16,98 percent, SMK 11,33  
percent, KDH 10,55 percent, LS-HZDS 8,97  
percent, SNS 5,55 percenta.

\*\*\*

Česká televize Nová vize  
vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin  
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)  
E-mail: slepickovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet  
vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin  
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)  
E-mail: katarina@creativepostinc.com

## Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání  
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

## Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.  
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1  
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

## Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se  
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.  
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému  
pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,  
ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.  
Přebírání původních článků a informací je možné,  
pokud se nezmění charakter článků a pokud nebude porušena rovnováha,  
která se diskutuje sleduje.  
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá  
za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support  
of the Government of Canada, through the Publication  
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.



Canadian  
Heritage

Patrimoine  
canadien

## Rozloučení s Matuškou bude 18. června na Žofíně

Poslední rozloučení se zesnulým zpěvákem  
Waldemarem Matuškou se uskuteční 18.  
června na pražském Žofíně. Bude mít dvě  
části.

V 10 hodin začne oficiální, které se zúčastní  
Matušková rodina a pozvaní smuteční hosté.  
Poté bude místnost zpřístupněna veřejnosti,  
jež se bude moci se zpěvákem přijít rozloučit  
až do večerních hodin.

Pohřeb organizují Martin Michal, Petr  
Kratochvíl a Martin Kuta. Ze Spojených států  
přiletí Matušková žena Olga a syn Waldemar.  
Autorem výtvarné podoby pozvánky bude  
malíř Kristián Kodet.

„Součástí oficiální části bude vystoupení  
skupiny K. T. O. a Heleny Vondráčkové,  
která zřejmě nebude zpívat, ale s  
Waldemarem se rozloučí proslovem.

Oslovili jsme také Karla Gotta, který se  
zatím neozaoval zpět, ale předpokládáme, že  
pozdvaní přijme,“ uvedl Michal.

Dodal, že organizátoři posledního rozloučení  
pozdvaní prezidenta Václava Klause, který už  
svou účast potvrdil. „Pozveme i primátora  
Pavla Běma, jenž zřejmě přijde, protože  
nám magistrát s organizací pohřbu pomáhá.  
Ozvala se nám také kancelář pana premiéra  
Jana Fischera a rádi bychom pozvali i  
ministra kultury Václava Riedlbaucha.“  
Převoz Matušková těla do České republiky  
by měl proběhnout do deseti dnů, celou  
záležitost řeší česká ambasáda ve  
Spojených státech.

Waldemar Matuška zemřel 30. května na  
Floridě. Tak, jak si přál, bude místem jeho  
posledního spočinutí Praha.

\*\*\*

## Fischerova vláda dostala důvěru

Praha-právo-Úřednická vláda Jana  
Fischera bude až do podzimních  
předčasných voleb vládnout s důvěrou  
Sněmovny. Při nedělním hlasování ji  
podle dohody vyslovili všichni přítomní  
poslanci ČSSD, zelených a s jedinou  
výjimkou i ODS. Celkem to bylo 156  
poslanců ze 194 přítomných.

\*\*\*

## Kalendář

13.6. (so) 19:30

Eva Emingerová a Drew Jurečka  
na lodi  
TV Nová Vize  
\*\*\*

14.6. (ne) 14:30

Piknik v Huberthausu v  
Mannheimu  
ČSSK Kitchener  
\*\*\*

14.6. (ne) 16:00

Pět let kliniky  
Výstava Hany Mrázové  
Mind and Body  
\*\*\*

17.6. (st) 19:30

Čechomor na Masaryktownu  
\*\*\*

20.6. (so)

Český a Slovenský den na  
Masaryktownu  
\*\*\*

21.7. (ne) 19:30

Soubor Rolníčka  
Kostel sv. Václava

Toto číslo bylo dáno  
do tiskárny

7. 6. 2009 v 03:00

Příští číslo vyjde:

2. 7. 2009



**Dr. Petr Munk**

**Chiropraktik**  
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.  
www.drpetermunk.com

Ordinační  
hodiny:  
Pondělí-pátek:  
10-13 a  
15-19.



**Tel.: 416/533-0005**

**Michael Eisner,**  
RMT, CDT  
and  
Practitioners of  
**Mind & Body**

Laborator v Village & Injektivní Medicína

**Integrated Mecine Clinic**  
Provide the Following Medical  
Services

Massage Therapy, Manual  
Lymphatic Drainage (CDT), Hot  
Stone Massage

Naturopatie, hypnotherapie, yoga,  
qigong

aromaterapie, chiropraxe,  
akupunktura, reflexologie,  
psychoterapie a

programy pro děti s ADD, ADHD,  
posttraumatický stres,  
zdravá tělesná váha, etc.

Některé soukromé pojišťovny kryjí  
vybrané léčby!

**2921 Lakeshore Blvd West,**  
Etobicoke – at Islington Ave.

Tel. 416/823-1165, e-mail  
rmt-yyz@integratedmedicine.ca  
www.integratedmedicine.ca

**Translations**

**EVA  
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení  
\*\*\*

Autorizovaná překladatelka

**E-mail:**  
**emestic@hotmail.com**  
**416/922-8786**

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ  
OBCHODNÍ A KULTURNÍ  
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN  
CHAMBER OF COMMERCE AND  
CULTURE

909 Bay St. # 1006  
Toronto, ON M5S 3G2  
Tel./Fax: (416) 929-3432  
E-mail: czechevents.novotny@gmail.com  
www.czechevents.net

## 61. Kongres ČSSK v Montréalu - trochu odjinud

### Úvodem

Na průběh montrealáckého kongresu, oslavujícímu 70 let trvání (pod různými jmény) Českého a Slovenského sdružení v Kanadě, se můžeme dívat z různých perspektiv:

- všecko bylo dokonalé.
- všecko nebylo dokonalé, ale nic se kritizovat nebude, poněvadž kritika je házení klacků pod nohy, mohla by se někomu dotknout a třeba odradit, lepší je jakékoliv nedostatky zamést pod koberec (což se v Kanadě dost dělá, zvláště kde se jedná o lidská práva nebo když to má něco společného s rasou - celkem chvályhodná a značně úspěšná filosofie, i když leckdy na úkor svobody projevu).
- leccos bylo nedokonalé a má se o tom pravdivě referovat.

Rozhodl jsem se pro třetí alternativu - popsat, co jsem viděl a slyšel, bez záští, bez hněvu, možná spíš trochu hravě, ale vždycky s úctou k pravdě, v duchu jednoho z nejnepodplatitelnějších vyznavačů této filosofie, Alexandra Solženicyna: "Nejdůležitější je nikdy nejednat proti vlastnímu svědomí, nepodepisovat dokumenty, kterým nevěříte, nevolit pro ty, o nichž si myslíte, že by neměli být zvoleni... nerozšiřovat lži, nevyšlat je, nepsat je... nepředstírat. Vaším krédem budiž: nechte lež přijít do světa, nechte ji i triumfovát, ale ne skrze mne."

A už před odjezdem do Montréalu mi tato poučka pomotala hlavu. Donesl se mi v úryvcích a z několika pramenů informace, které mi byly potvrzeny na kongresu, že nějaký čas před kongresem bylo na schůzi ústředí rozhodnuto, že na příští období bude kandidátem ústředí znovu dr. Gustav Plíva, ale poněvadž dr. Plíva oznámil, že plánuje až šesti měsíční dovolenou (což by znamenalo, že by neřídil jednu schůzi), sešlo se několik členů výboru, kteří rozhodli, že kandidátem sdružení bude Miloš Šuchma. Mým problémem nebylo, jak budu hlasovat (byl jsem na kongresu jako nehlasující host a kromě toho jsem v Satellitu navrhl, že by bylo dobře omladit krev a zvolit za předsedkyni dr. Evu Sailerovou). Mým problémem bylo, jak o této epizodě referovat: mičením (forma lži), anebo podáním poctivé zprávy? Co je důležitější? Pravda nebo iluze, že když se o něčem nemluví, tak to nestalo?

Zúčastnil jsem se letošního kongresu ze třech důvodů: abych pozdravil staré přátele a známé (Miloše Zacha, Aloise Fogla, Mišu Fuchsovou, dr. Štefana Horného, Miloše Šuchmu a snad především Alenu Valdštyňovou, která, bohužel, měla jiné plány...), abych si připomněl atmosféru doby, kdy jsem se užce s ČSSK ztotožnil a abych vyřídil kongresu pozdravy a přání Sokolské župy kanadské, jedné ze dvou celokanadských krajanských organizací (trochu jsem byl zvědav na svoji citovou reakci - jsem pokud vím - jediný živočich, který byl předsedou ČSSK a starostou Sokola Kanada - lhal bych, kdybych tvrdil, že jsem byl dojat k slzám).

### Cesta na kongres

Cesta na kongres byla parádní. Jeli jsme autem v obsazení: Blanka Rohnová, Zuzana Hahnová, Markéta Slepčíková, Brandon Hahn (kameraman a také Zuzanin syn) a já. Všichni (kromě Brandona, který celou cestu prohnípal, a mne (?) jsme byli brilantně zábavní a chtěli se jako posedli. Dokonce jsme se rozhodli, že vytvoříme orchestr a že ho nazveme po Blance Rohnové a hráli jsme si s různými jmény: začali jsme s Blančíným kvartetem, pak jsme to rozmnožili

na kvinteto, a nakonec jsme se jednomyslně dohodli, že jméno musí být sexy a nazvali nás orchestr sextetem. Členové orchestru jsou výše jmenovaní a jako šestého jsme adoptovali (bez jeho vědomí, ale s jistotou, že bude nadšen - zvláště, když mu dovolíme řídit na bicích nástrojích) samotného generálního konzula ČR v Torontu, pana Richarda Krpačel). Věčná škoda, že Brandon - místo aby hnípal - ten ohňostroj sršícího vtupu nenatočil (měl by z toho do smrti žít). Jeho matka dokonce recitovala báseň, recitovala ji skvěle, ale protože jsem slušně vychovaný a nemám výmluvu, že jsem vyrůstal v Kanadě a jako takový si neuvědomuji, že některé básně se možná nehodí pro veřejnou potřebu, nebyl jsem jistý její volbou poezie (ale samozřejmě jsem zuřivě tleskal), a protože Zuzana postrádá citlivost lidí vrostlých v Československu, recitovala svoji básničku se stejným eánem i na kongresu...

### Návštěva u generální konzulky, paní Jaroslavy Jelínkové

Hned po přjezdu do Montréalu jsme jeli na konzulát, kde nás na schodišti uvítal mladý muž (vlastně chlapec, ale s tak aristokratickým a moudrým chováním, že nazvat ho mladým mužem je vlastně poklona pro mladé muže) a pak nás uvítala stejně mile i generální konzulka ČR v Montréalu, paní Jaroslava Jelínková. A znamenitě pohostila.

### Kongres - sobota 30. května 2009

Při vchodu do zasedací síně každý účastník dostal bytelnou kongresovou brožuru, v níž vedle programu jste našli zprávy funkcionářů, odboček, archivní materiál, inzerci. Brožura na mne dělala dobrý dojem, dovedl jsem si představit, kolik v ní bylo práce, dost nerad jsem slyšel, že měla nedostatky, jako chyby, sponzorský materiál, který se někam zatoulal. Také jsem v programu nezahlédl jméno velvyslance ČR, ing. Karla

Žebrakovského (už v Torontu jsem se dozvěděl, že gen.konzul ČR, Richard Krpač nebyl pozván - na kongresu mi vysvětlili, že když pozvání přijme velvyslanec, gen.konzul se nezve - (ale oba byli na kongresu v Londoně, tak nevím).

Sobotní dopoledne bylo věnováno registraci, přivítání a představení čestných hostů, delegátů, pozdravů, zdravíc, zápisu z minulého kongresu, volby komisí, zprávám činovníků, revizorů účtů, poboček, jejich schválení a udělení absolutoria odstoupujícímu Výkonnému výboru. Po obědě proběhly volby nového VV ČSSK na období 2009 - 2011. Novým předsedou byl zvolen Miloš Šuchma, místopředsedy jsou Blanka Rohnová, Eva Sailerová a dr. Štefan Horný, jednatelekou Věra Kohoutová, zástupkyní Barbara Sherifová, pokladníkem Jan Sammer...

### Společenský večer

Ten se povedl. Konal se ve Fairmont Hotelu - The Queen Elizabeth (montrealácká obměna torontského Fairmont Hotel - Royal York). Zúčastnilo se ho kolem 120 lidí. Slyšeli jsme pěkné projevy kanadského ministra imigrace a lidských práv JASONA KENNEDYHO a quebecké ministryně spravedlnosti, jejímž manželem je Čech, místopředsedy senátu ČR, JANA LIŠKY a velvyslance ČR v Kanadě, KARLA ŽEBRAKOVSKÉHO. Nejpěknější částí večera bylo udělení Masarykových cen dvěma československým vědcům světového věhlasu, Pavlu Hametovi (vr.2001 mu bylo quebeckou vládou uděleno nejvyšší ocenění v oblasti vědy, cena Wilder-Penfield, za celoživotní přínos v oblasti lékařství a lékařského výzkumu) a Emilu Skamene, profesoru na katedře medicíny a genetiky na McGill University a do nedávna řediteli výzkumného institutu zdravotního centra McGillu (přes 11 tisíc zaměstnanců, z toho 910 lékařů), který je nositelem mnoha cen,

**STĚHOVÁNÍ: 1-800-354-9046**

včetně Prix du Quebec a ceny J. G. Mendela. Masarykova cena byla dále udělena paní Sonii Zichermanové za obětavou a úspěšnou práci jak ve Sdružení tak mimo ně (zprostředkovává anonymní pomoc potřebným lidem, hlavně rodinám s malými dětmi, hraje na klavír v domově důchodců i našim seniorům a pečce stovky rakviček na vánoční bazary). Čtvrtým významným byl Josef Kuchař. Narodil se v Siebenhirten u Vídně, kde chodil do školy J. A. Komenského, před nacisty utekl do ČSR, po komunistickém puči se vrátil do Rakouska, ale rok na to emigroval s rodinou do Kanady, kde v roce 1951 registroval firmu "Recochem Inc.", která se pod jeho vedením rozrostla na jednoho z největších výrobců naftalínu a konzumních produktů s pobočkami v Kanadě, USA, Belgii a Austrálii. Hned po příchodu do Montrealu přišel s rodinou do Sokola, pomáhal při budování Hostýna, podporoval a podporuje ČSSK atd. První tři byli přítomni (za Josefa Kuchaře poděkovala jeho dcera) a jejich děkovné poznámky dodaly večeru zvláštní lesku. Bylo to při udělování Masarykových cen a specificky, když Míša Fuchsová četla text Masarykovy ceny, kdy se ozvala minulost: vzpomněl jsem si, jak jsem si vyhrál se slovíčky, když jsem v roce 1985 tento text dával dohromady... Za zmínku snad stojí i to, že jsme s Míšou předali kopii knihy "It All Began With Prince Rupert" ministru Kenneymu, quebecké ministryni spravedlnosti a senátoru Liškovi.

#### Neděle 31.května

Nedělní dopoledne bylo tak bohaté, že by se do jednoho titulu nevešlo. Začalo to poutavou přednáškou prof. Tomáše Pavlásky, který jako chlapec byl svědkem události na československém konzulátě v Montrealu v r. 1939, kdy zástupci Hitlerova Německa si přišli převzít konzulát a naši

tam - díky otci přednášejícího, gen. konzulu Františku Pavláskovi - nejen skupinu Sokolů v krojích, ale i montrealskou policii a museli s nepořízenou odtáhnout.

Druhým bodem nedělního dopoledne byla zpráva Zuzany Hahnové. Zuzana umí mluvit a někdy používá (v češtině) výrazy, kterými Jan Masaryk oslňoval své vznešené anglické přátele. Její zpráva o pokroku v jednání o postavení památníku obětem komunismu by měla vyjít tiskem, ale podstata její zprávy byla, že se zdá, že spor mezi skupinou, kterou založila a skupinou, která se náhle objevila na scéně, bude urovnán a žádost ottawské Capital Commission bude podána společně.

Posledním bodem nedělního dopoledne byla diskuse s hosty z ČR, včele s místopředsedou senátu Liškou, kteří po zprávě odpovídali na otázky přítomných. Jejich odpovědi často doplňoval nově zvolený předseda ČSSK, Miloš Šuchma, který je se situací v ČR důvěrně obeznámen.

#### Projížďka Montreal

Míša Fuchsová byla (spolu s Emou Košackou) dobrým andělem tohoto kongresu. Obě byly všude, nenapadně a úsměvně, Míša navíc ještě bohatě účinkovala při společenském večeru řízeném programem, uváděním hostů (dr. Horný překládá) a obě - spolu s dr. Horným a Petrem Štikarovským těm, kteří se přihlásili, připravili krásné rozloučení s Montrealem: vozily nás po Montrealu a poněvadž své město intimně znají, ukázaly nám město plné rozkošných zákoutí, domovů palácových rozměrů, řeky, jakých na světě moc není, dědictví světové výstavy (kolik peněz stála jen střecha hlavního pavilonu, kterou nakonec museli strhnout, nechtěli-li Montreal přivést do bankrotu), místo, které nám připomnělo laternu magiku a také náš slet...

...

#### Závěr

Škoda, že někdo ještě jednou neprošel kongresovou brožurou - dovedu si představit kolik času a úsilí si vyžádalo shromáždění materiálu a jeho organizace a vytištění, v Montrealu (hlavně asi Míša Fuchsová), ale i v Torontu: jednatelka Věra Kohoutová a její zástupkyně Barbara Sheriffová - tato brožura si zasloužila lepší korekturu.

Nejtěžší stín na kongres vrhá volební proces. Skončil vystoupením Gustava Plivy z ČSSK

Kdykoliv si Češi a Slováci (a mluvim samozřejmě o době více méně současné) mohou volit vlastní vládu, ČSSK má problém najít smysl své existence.

Co pro mne na kongresu bylo kladné, byla společenská večere a hlavně udílení cen s projevy poctěných, kanadských hostů a sen. Lišky, přednáška prof. Pavlásky, zpráva Zuzany Hahnové a diskuse s delegací z ČR.

A trochu frivolně: cesta kvinteta do Montrealu (gen. konzul Richard Krpač s námi nebyl - nebyl pozván a do našeho sexteta byl jmenován až během jízdy) a projížďka s Míšou Fuchsovou po Montrealu. Děkuji, montrealští!

Josef Čermák - Montreal

**Domestic help,  
house cleaning.  
Monday's only. At least  
5 years experience.  
References welcome.  
Call Didi at 416-727-1305.**

1906-12

#### Finanční

#### Kursovň listek

100 Kč	5,88 CDN \$
1 CDN \$	17,00 Kč
1 EUR	1,58 CDN \$
1 CND \$	0,63 EURO
1 US \$	1,17 CDN \$
1 CND \$	0,85 US \$

Universal Currency Converter - 19. 5. 2009

1 CDN \$	17,00 Kč
1 EURO	26,95 Kč
1 US \$	20,45 Kč
CNB - 18. 5. 2009	



## Rosti Brankovsky

Broker  
Jedinečné služby



#### Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

#### Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitosti, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

**Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage**  
416 483-8000 - direct 416 443-9268

[www.brankovsky.com](http://www.brankovsky.com) \* e-mail: [rosti@brankovsky.com](mailto:rosti@brankovsky.com)

S prodejem a nákupem domů  
vám poradí  
**Luba Henderson**



Tel.:416/698-2090

Jedním výběra odbočky K-W-G a ve spolupráci se Sokolem Canada  
vás zveme na tradiční  
**PIKNIK ČESKÉHO a SLOVENSKÉHO SDRUŽENÍ v KANADĚ**  
který se bude konat  
v neděli 14. června 2009  
od 2:30 do 11:00 pm

v Hubertshausu v městečku Mannheim (Petersburg)

Odpoledne od 3:30 pm jsou připraveny dětské hry a soutěže s cenami.  
Večer hraje DJ k tanci a také můžete vyhrát v tradiční tombole.  
Vstupné pro členy odbočky \$6, pro nečleny \$8, děti do 14 let zdarma.

**!!! POZOR !!!**  
**PŘINĚST SI VLASTNÍ ALKOHOL NENÍ DOVOLENO !!!**  
Konec pikniku je neodvolatelné v 11:00 pm!



**PŘENOSNÉ KONTEJNERY: WWW.TRANSCOMTRANSPORT.COM**

## „LETECKÝ DEN“ Sokola Toronto v EDENVALE

Začátkem letošního roku navrhl br. Janda abychom uspořádali výlet dětí a rodičů do EDENVALE. Je to letiště vzdálené asi 100 km severně od Toronta. Má bohatou historii od roku 1939 a mělo velký význam během válečného období, kdy se tu připravovali letci na těžké úkoly za mořem. Dnes toto letiště a leteckou školu vlastní krajan Milan Kroupa. Den výletu jsme určili na neděli 24. 5.

příjezd v 11. 00 hodin a Mirek začal s propagací. Do soboty před výletem narostl počet přihlášených na 94 lidí a nakonec v neděli překročil počet přes 110.

Nedělní ráno bylo zatažené, ale než jsme dojeli do EDENVALE (10:15) bylo nebe modré jako azur. Foukal vítr, ale teplota se přes den vyšplhala na 20 stupňů. Při příjezdu nás vítaly instrukce vylepené na dveřích, stěnách a kde bylo nutno. Perfektní přípravná práce Mirkova. Tak jsme se v kanceláři přihlásili na let a

šli na kávu do restaurace, čekat na ostatní. Účastníci se rychle sjížděli a protože Mirek vyjednal dobrou cenu za let, tak v kanceláři bylo živo. Lidé vycházeli se žlutými, oranžovými a červenými lístky na kterých bylo číslo. Na parkovací ploše letiště se leskla čtyři dvousedadlová letadla, z nich tři (dovezené z Čech) byla připravena pro nás. Nedočkaví výletníci sledovali starty a přistávání letadel z terasy. Létat se začalo v 10:30 a skončilo asi v 18:00 hodin. Počet letů se ze 24 vyhoupl asi na 50. No to je pěkné. Já vím že večer letadlům „bolela křídla“ a instruktory hlava. Hlavně děti byly zvědavé a ty starší nechali instruktora řídit. No senzacé!!!! Kolem třetí hodiny museli nasadit čtvrté letadlo (italské) aby to do večera odlétali.

Kolem se ozývalo „Nazdar, vy jste tu taky“ a nebo „Ahoj, vítejte!“ Přijela i Česká televize, redaktorka Nového domova a členové výboru MMI.

Ve 12 hodin se rozpálily BBQ a po půl hodině jsme si odnášeli hamburger a nebo hotdog, pití, chips a nebo cukroví. Měli jsme vyhrazené místo se stoly a tam jsme se dali do hodování. Kdo nechtěl toto, měl na výběr jídelníček v restauraci. Nevím jestli fakt, že to byl ANGUS burger , nebo vzduch a přátelé, moc mi to chutnalo a jak jsem viděla kolem, tak všem.

Po obědě šly děti na přednášku „Introduction to flying and safety instructions“. Přednášející byli Bill Crampton a Ted Lee. Po hodině děti vycházely z učebny a my měly připravené papíry, tužky, crayony na stolech a mohly se pustit do modelů letadel. Mezitím šli na přednášku rodiče. Protože nebylo možno uspořádat soutěž v nejdělsím letu modelů, pro větrné podmínky, tak po nástupu (a tady bylo vidět které děti jsou zvyklé na povely) a inspekci vyrobených modelů, dostaly děti čokoládu a drobné hračky s tematikou létání. Na povel pak vyhodili letadla do vzduchu a s krásným „Zdar“ se rozešly a jistě se začaly těšit na příští rok. Než se rozešly požádala jsem děti o úklid. Nevím jestli děti samy a nebo za pomoci rodičů, ale ve čtyři hodiny byl trávník zelený a bez jediného papírku. Výborné!!!!

Děti si pak hrály na schovávanou a v zápalu hry si neuvědomily, že si s nimi hraje čtyřlétý Honzik, který se tak dobře schoval, že na něj zapomněly a ani dědeček, ani tatínek ho nemohli najít. Za malou chvíli vidím přicházet Luboše, který se vracel z letu, za ruku vede Tomika a snažil se mu vysvětlit, že je ještě malý a až vyroste bude moci také letět. „Já vím, až mi bude padesát.“ Bylo to roztomilé a zasmáli jsme se. Pak byla prohlídka hangáru a všichni byli spokojeni. Některé děti si šly do učebny vyzkoušet „Microsoft Flight simulator - realistic flight simulator“ a zabraly se do hry. Den se pomalu chýlil ke konci, spokojení výletníci se rozjížděli domů a s pozdravem „uvidíme se ve středu, v sobotu na cvičení a pak se určitě uvidíme na Masarykownu“ jsme se rozloučili.

Mirek měl pro špatné počasí připravené dva české filmy s tematikou válečného létání „Nebeští jezdci“ a „Tmavomodrý svět“ a pro děti kreslený film „Bob a Bobík“. Jsme rádi, že počasí přálo a filmy uvidíme jindy.

Slunce zapadlo a nezbývalo než si říci „Deň bul jako korálek“ jak to řekl Petr Vok ve hře „Zuzana Vojňová“ a my, kteří jsme nebrali sluneční paprsky vážně, jsme jako červené korálky ještě dnes.

Děkujeme bratru Jandovi za nápad, za obětavou práci a doufáme že v příštím roce nashledanou v EDENVALE na „Sokolském leteckém dnu“  
Nazdar!

Anna Janoušová  
SOKOL TORONTO

## Závěr sezóny letošních Nokturen v městě

Poslední *Nokturno* v letošní sezóně připadlo bohužel na dlouhý víkend. To ovlivnilo počet posluchačů, kterých se sešlo kole 65, což je nejmenší účast z celého roku. Ale i tak, atmosféra koncertu byla výborná díky oběma umělcům, Milanu Brunnerovi a Martě Laurincové. Milan Brunner je jedním z nejlepších flétnistů na světě. Máme štěstí, že žije zde, mezi námi v Torontu a je mezi krajany velmi známý. Pochází z rodiny flétnistů, jeho otec býval prvním flétnistou v Slovenské filharmonii, kde jde teď v jeho šlépějích Milanův bratr. Druhý bratr hraje první flétnu ve Frankfurtském rozhlasovém orchestru.

Program, který si Milan a Marta vybrali byl jakoby šitý pro *Nokturna*. Skvělé skladby W. A. Mozarta, F. X. Richtera, C. W. Glücka a dalších skladatelů byly zahrány s citem a obrovskou muzikálností. Doprovod piana byl technicky na výši, chybělo trochu více lyrčnosti, ale za to se blýskla Marta Laurincová ve skvěle provedené tókatě Eugena Suchoně, kterou dokonce předehrávala tomuto skladateli během jeho života v Bratislavě a dostalo se jí velkého uznání.

Skončil první ročník *Nokturen ve městě* - úspěšně? Ano. Klasičké koncerty rozhodně dostaly punc úžasné akustiky kostela a měly výbornou návštěvu. Jazzové koncerty postrádaly trochu intimnosti *Restaurace Praha*. Přednáška o opeře *Rusalka* byla tak trochu zklamáním v počtu posluchačů, ale bylo to během sněhové vánice. Celkově byl asi deseti procentní příliv posluchačů a pořadatelé jsou proto spokojeni.

Kostel sv. Václava s panem farářem Liborem Švorčíkem byl velmi nápomocen a pořadatelé *Nokturen* se těší na další spolupráci příští rok.

Celá příští sezóna je už naplánovaná - sedm koncertů v kostele sv. Václava a jeden koncert - oslava dvacátého výročí pádu Berlínské zdi a konce komunismu v Evropě - se bude konat v *Torontském centru for the Art*, kde pod taktovkou dirigenta Kerryho Strattona přednese Torontský filharmonický orchestr Suchoňovu *Baladu* a Dvořákovu *Stabat Mater*. Tento koncert bude částí *Nokturen* a bude se konat ve čtvrtek 12. listopadu 2009.

Předplatitelé *Nokturen* tak budou mít tento koncert zahrnut v ceně předplatného (\$135 za osm koncertů). Předplatné je již možné dnes na 905/232-3092, www.nocturnesintheater.com; Podrobně vás budeme informovat o programu na příští rok v příštích číslech.

M.K.



## Česká a slovenská televize na internetu!

**Nyní OnlineTV1 v novém!**  
 nový Web, více stanic! větší archiv!  
[www.onlinetv1.com](http://www.onlinetv1.com)  
 Your Connection To Home  
  
[www.onlinetv1.com](http://www.onlinetv1.com)

**SKLADOVÁNÍ: 1-800-354-9046**

## Dvkrát Ross Firla Když je velká panika - koupíme si vepřika

O víkend jsme jeli za město na farmu koupit prasátko. Zdeněk nad tím nápadem kroutil hlavou, ale přidal se; prý to bude velká legrace. Cestou na farmu jsem vysvětloval důvody k takovému záměru a Zdeněk mne pochopil.

„Za prvé,“ řekl jsem vážně, „to dělám navzdory všem panikářům, kteří mne souzí otázkou o epidemii. Až se zas optají, co říkám prasečí chřipce, řeknu, chřipku nemám, ale prase mám ve chlívků.“

„Co když budou chtít prase vidět?“  
„Řeknu, že nemohu, aby prase od nich chřipku nechytlo. Prase je ve větším nebezpečí, chytit chřipku od lidí, než lidi od prasete; to je přece známá věc každému chovateli vepřů.“

„Už jsi prase pěstoval?“ optal se Zdeněk a já přiznal, že ne, ale u zabíjení prasete jsem byl dvakrát.

„Aha,“ řekl Zdeněk, „my vždycky doma krmili pašika; tedy máma to dělala, já jen dával praseti cukr až chrochtalo blahem, když jsem otevřel dvířka. Zabíjení jsem vždy obřečel,“ vzpomínal Zdeněk. „Jednou se řezník namazal ještě před vraždou, páchl prase špatně a prase se vytrhlo, vyrazilo vrátka dvorka a prchalo klesu. Za ním běžela maminka s lavorem a křičela, že nebude krev do jelit...“

„Naši synci jeli k babičce do Česka, a babička je vzala ke známým na zabijačku,“ vzpomínal jsem. „Když se vrátili, Rostík vyprávěl a vrtěl hlavou, co jsou ti Moraváci za lidi, že krmí prase cukrem, říkají mu Pepo, a pak ho zabijou a s gusem jedí uvařené maso z rypáku...“  
Zdeněk se chechtal a pobízel co dál mne k takovému podniku vede?

„Za druhé,“ pokračoval jsem, „budu mít prase jako elegantní řešení ekologické patálie s odpadem; prase, totiž sežere všecko, ba i galoše, pršiplášt i kosti. Tato unikátní vše-žravost je hlavním důvodem, proč se prase připojilo k lidské tlupě před desíti tisíci lety a kolem lidských sídlišť mělo prase víc jídla než rypat se v hlíně a hledat kořínky a ponravu. A když přišel na tlpu hlad, měli prase jak my máme maso v mrazáku.“

„Tak to je dobrý důvod pěstovat vepřika,“ připustil Zdeněk, který tvrdí, že v materiálním blahobytu spočívá veškerá marnivost.

„Vsadím se,“ řekl Zdeněk, „že když sousedům řekneš, že sbíráš veškeré jedlé odpadky pro prasátko, že tě zasypou taškami zbytků, které jinak putují na městskou skládku a za třetí?“

„Za třetí, když každý moula v mém sousedství vodí zhola neužitečného psa na procházku, já budu chodit s prasetem a určitě ho naučím více kousků než umějí ti bíbí domácí pejskové.“

Zdeněk se zamyslel a po chvíli se optal to hlavní: „Eva o tom tvém nápadu ví?“  
„Neví,“ přiznal jsem, „bude to překvapení na *Den dětí*, který vždycky slavíme...“

Dojeli jsme na farmu a farmář nám ukázal houf selátek k zulíbání, růžové a kvikavé, mazlíčci.

Optal se: „Kde budeš to prasátko mít?“  
„Ve chlívků, řekl jsem hrdě, postavím chlívek na zahradě.“

Farmář zpozorněl a vyslyšel mne dál: „Víš, že prase má rypák aby rylo do země?“

„To vím, chlívek bude mít podlahu a základy z litého betonu.“

„A kde vlastně máš tu zahradu?“  
„No v Sudbury, na Wembley Drive!“ A farmář zařval smíchem.

„Od roku 1954 je v Sudbury zákon, že se nesmí v okruhu města pěstovat žádné zvířectvo jako krávy a ovce, koně a prasata...“

A tím skončil můj úmysl koupit prase navzdory prasečí panice. Farmář nám prodal balík uzeneho vepřového a klobás a tlačku, za velmi lidovou cenu, takže jsem se nevracel do města s prázdnou.

Doma jsem to vyprávěl paní Firllove, a ta řekla, že jsme udělali dobrou věc, když prodej a spotřeba vepřového klesla o 7% za poslední měsíc díky prasečí panice.

Slibila udělat vepřovou s knedlíkem a kyselým zelím a pozvala Zdenka na vepřové hody a Zdeněk si nahlas liboval, že má rád ty moje blbě nápady s takovým dobrým výsledkem.

\*\*\*

## Nebojte se, holčičky, hodte po nich třešničky!

S potěšením oznamuji, že utajená schůzka krizového štábu ČSSD ve věci vajíčkové pohany předsedy Paroubka, se zdařilo odposlechnout našim člověkem v Lidovém domě a získali jsme některé zajímavé detaily z jednání:

Když místopředseda Sobotka navrhl, že je třeba uvolnit partajní fondy pro nákup vajíček ve velkém a vyzbrojit vlastní lidi vaječnou municí k protiútku na opozici, zaškaredil se předseda Paroubek:

„Nejsme jako oni a nebudeme marnit produkci vajíček z našich slepičáren.“

Zdeněk Škromach pohlédl na předsedu s obdivem za takový hrýp a sociálně osvicný postoj; i mlčel, aby se místopředseda Sobotka ztrapnil ještě víc.

„A tak co?“ Sobotka se bezradně optal předsedy: „Co uděláme, když oni můžou a my nemůžeme?“

„Ale můžeme,“ řekl Paroubek, „leč ne vejci; my povedeme ovocnou kampaň.“

Předseda chvilku vychutnával neskrývaný údiv svých socialistických kolegů a vysvětloval:

„Už to mám do detailů promyšlené,“ a bylo jasné, proč on je předsedou a ne oni, a pokračoval: „V této kampani nám jde o to zabít dvě mouchy jednou ranou: letní sklizeň ovoce a možnost zapojení levé mládeže, která sice zatím nevládně řečnickým slovem, ale má ruce a chuť do boje za naši věc s opozicí.“

Sobotkovi to došlo v plné kráse a rozsahu a zvolal: „Do měsíce uzrajou rajčata, meruňky...“

Škromach se nechtěl nenechat předběhnout a vykřikl, koncem léta dozrajou melouny a v září budeme bombardovat opozici dýněmi a tykvemi...“

„Ano,“ zasnul se Paroubek, „naši mládežníci jim ukážou kanonádu, vždyť nejsou svazáci, ale vazáci!“

V grémiu zavládlo nadšení, jaké Lidový dům už dlouho necítil ve svých socialistických svech.

Paroubek byl na výsluní, jeho podpředsedové kolem něho se smáli a jásal, někteří se i plácali do kolen.

Jen Gabriela Kalábková vraštila čelo, a cítila se z chlapecké atmosféry nějak vypuštěna.

„Jak budou pomáhat vítězství levice naše mladá děvčata?“

Předseda obrátil zářící tvář na Gabrielu a řekl:

„Jsem rád, souzko, tedy paní kolegyně, že se ptáš! I na levé dívky jsem myslel a příroda nám jde na ruku! Už zrajou třešně a dívky mohou ostřelovat opozici třešněmi.“

Náš člověk z Lidového domu přiznal, že se nedozvěděl, jestli levé dívky budou na opozici pecky plivat anebo je budou štílet z praku jak jsme to dělávali my, když jsme byli malí kluci.

\*\*\*

Hledáme našeho spolužáka  
**ing. Jiřího Jiráka**,  
narozeneho v roce 1939, který  
maturoval v roce 1956 na  
Mosteckém gymnáziu a  
emigroval do Kanady. Věřím,  
že se nám ho podaří s Vaší  
pomocí najít.  
Zahálka Fr.  
zahalka.f@atlas.cz

**NÁKUP A PRODEJ NEMOVITOSTÍ • INVESTICE  
ZAJIŠTĚNÍ PRONÁJMU NEMOVITOSTI  
DOMY VHODNÉ K REMODELINGU  
DOMY ZABAVENÉ BANKAMI**

Další informace ohledně nákupu či prodeje nemovitosti je možno najít na internetových stránkách:  
[www.SupportBuyorSellYourHome.com](http://www.SupportBuyorSellYourHome.com)  
[www.RadkaProperties.com](http://www.RadkaProperties.com)  
nebo volejte na tel. číslo: **647.296.8754**

*Těším se na budoucí spolupráci!*  
**RADKA HNILICOVÁ**

ROYAL LEPAGE  
Great Valley Real Estate

**ANF Forwarding & Logistics Ltd.**  
80 Toronto (Ont. Hwy 404) Toronto, ON M1S 1B6

Direct Consolidated Services between Canada & the Czech Republic  
servicing exports from both USA & Canada  
**WORLDWIDE AIR AND OCEAN FREIGHT SHIPMENTS**

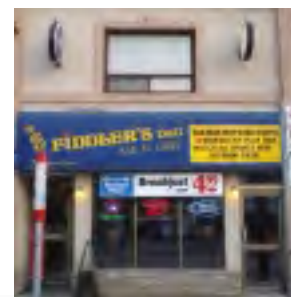
Our Contact Information: Tel: 905.269.0882 Fax: 905.269.1298  
Tel. Fax: 277.744.1290 email: [info@anf-forwarding.com](mailto:info@anf-forwarding.com)  
[www.anf-forwarding.com](http://www.anf-forwarding.com)

## TOČENÝ PRAZDROJ A CZECHVAR V ZÁPADNÍM TORONTU!

Evropská i  
kanadská  
kuchyně!

Vyhřívané  
venkovní  
patio!

20 točených  
domečích i  
dovezených  
piv!



Large  
Screen DLP  
Satellite TV  
Sport

Wing  
Nights  
(Sun/Mon/Wed)

Karaoke  
(Fridays)

**Fiddler's Dell Bar & Grill**

Since 1954  
Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol  
(416)767-8832

741 Annette Street  
Toronto, Ontario M6S 2E4

**STĚHOVÁNÍ: WWW.TRANSCOMTRANSPORT.COM**

## OSTALGIE...

(POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1)

Cestou zpátky je vlak opět plný. Sedí zde španělské studentky a pak Rusové v džínách. Jakmile se vlak pohne, vytahují počítače a nevnímají krajinu kolem Labe, jsou ve virtuální realitě. Když jsem byl naposledy v Drážďanech někdy v polovině sedmdesátých let



SOC. REALISMUS NA DIVADLE V DRÁŽDANECH

minulého století, byli zde rovněž Rusové, ale v zelených uniformách. Rovněž nevnímali realitu kolem sebe. Ta byla mnohem šedivější, realita trabantů a wartburgů. Přijždíme do Prahy je sobota večer a město se vydlidilo. Lidé odjeli na chaty. Většina divadel v sobotu nehraje. V trafikách se prodávají levné filmy z doby normalizace, v televizi dávají film s Evou Trejtnarovou podle románu Antonína Zápotockého *Barunka*, sobotní *Právopřineslo*, kromě toho, kolik vajíček potřísnilo Paroubkovo tričko, i exkluzivní rozhovor s prokurátorkou Polednovou-Brožovou, která se zapsala do historie při procesu s doktorkou Miladou Horákovou. Také se cítí jako obět. Její cela ve Světlé nad Sázavou vypadá tak trochu jako domov důchodců, kde babičky bydlí po třech. Svým způsobem by jí mohli někteří důchodci nejen v Čechách závidět. Je tam s mladšími „dívčaty“. Celkem se o ní pěkně starají. Chybí jí ranní slivovička a po obědě pivo. Někdy je na cele zima, takže si musejí přitápět. Přes den poslouchá rádio. Občas jí někdo čte z knihy. Má hezkou koupelnu. Rozčiluje ji, že sice televize běží od rána do večera, ale pořád někdo do toho kecá. Každý čtvrtek o půl páté si může zavolat domů. Dostává pouze pěkné dopisy. Návštěvy jsou povolené jednou za měsíc. Na vězení si bývalá prokurátorka nestěžuje. Vadí jí, když jí některá z odsouzených řekne, že sedí pro vraždu. Nikdy nezapochybovala, že jednala správně. V mládí chtěla být herečkou. Chránila republiku před hajzlama jako *Mašinové a spol.*, jak říká. Opět ani slovo lítosti...

Nevěřím příliš na výchovu trestem a odměnou. Ještě na průmyslovce, v šedesátých letech, v době asi svého



OBNOVENÝ FRAUENKIRCHE V DRÁŽDANECH

nejsilnějšího antikomunistického období jsem jako jeden z mála podepsal petici za osvobození nějakého komunisty ve Španělsku. Kdyby se mě někdo zeptal, jestli jsem pro propuštění Ludmily Polednové-Brožové asi bych to opět podepsal. Ne kvůli tomu, že je nevinná, ale spíše kvůli tomu, že se cítí jako obět. Skutečně mi nejde o to, aby stará babka donila krokodýlí slzy a díky tomu vyměnila jeden domov důchodců za druhý, ale jde mi o to, aby pochopila tragédii a nelidskost doby, kdy nejlepší a nejstatečnější lidé byli posíláni do kriminálu a na šibenice. V kriminálu se jaksi utvrzuje, že jednala správně. Podobně jako Miloševič v Haagu se cítí i ona ve Světlé nad Sázavou nevinná.

Zatím Česká televize 2 přináší dokumentární pořad o procesu s Miladou Horákovou. Brilantní ekonom Hejda dokazuje prokurátorovi Vieskovi, v uniformě ČSLA, že neumí počítat. Vše vypadá jako fraška, ale na konci jsou roky vězení, popravy, smrt...

Na dalších televizních kanálech běží dabované americké veselohry, které mají větší sledovanost. Minulost už téměř nikoho nezajímá.

Přesto se o minulosti stále hovoří a hovořilo se o ní i při setkání dvou bývalých mluvčích Charty 77, evangelického duchovního Miloše Rejchrt (zastával funkci mluvčího v roce 1980) a biskupa Václava Malého (1981). Podle jejich vzpomínek nebylo před dvaceti lety na jaře roku 1989 nic jisté. Velkou roli podle Václava Malého při pádu komunismu sehrálo Polsko, které si jako první díky Solidaritě vyvážovalo svobodné volby již v roce 1989. Miloš Rejchrt připomněl, že u málokterého politika se Leninovy citáty objevovaly tak často jako u Gorbačova. Jeho velikost nespočívala v tom, co udělal, ale spíše v tom, co neudělal. Do té doby bylo zvykem likvidovat vojenskou cestou jakýkoliv výhonek svobody. Gorbačov vojensky nezasáhl ani proti polskému odborovému hnutí ani nerozjel kampaň proti Maďarsku, když zrušilo ostatné dráty. V listopadových dnech, když ministerský předseda



BISKUP VÁCLAV MALÝ

Adamec odjel do Moskvy v naději, že by se mohl použít tlaku sovětských vojsk umístěných na území Československa, nedostal podporu a vrátil se jak schliplá slepice a pak teprve začal jednat s Václavem Havlem, což do té doby komunisti odmítali. Velkou roli podle něj sehráli politici, kteří v té době byli u moci, Ronald Reagan a Margaret Thatcher. Důležitou osobností byl v Carterově kabinetu i poradce Zbigniew Brzezinski. Současný konzumní způsob života začal již v období normalizace, jenže reálný socialismus nebyl schopen uspokojit poptávku, což se dnes úspěšně daří. Z doby normalizace je asi v Čechách nejvíce chat a chalup na jednoho obyvatele. Historická křižovatka byla, když se rozhodovalo mezi Havlovou cestou občanské společnosti a Klausovou cestou tržní ekonomie.

Česká ostalgie není tedy ve vzpomínání na dobu, kdy se to i za výlohou v holičství hemžilo fotografiemi Lenina. Pokud se něco takového objeví, pak je to spíše parodie na tuto dobu jako rudé sochy hlav Gottwalda a Stalina s čertovskými růžky v restauraci *Škokan* (dílo hostinského Vladimíra Mikeše) v Prostřední Bečvě na Valašsku.



PAROHÁČI: STALIN A GOTTWALD

Klasicou ukázkou české ostalgie bylo třeba setkání s hercem Ludkem Munzarem na Masarykovnu: Noví herci jsou neschopní, nic neumějí, to my jsme byli jiní pašáci. Jenže když se podívám na ovoce té doby, na seriály, filmy z doby normalizace na jedné straně a to, že StB zabavovala těm, kteří se pokoušeli o paralelní kulturu i psací stroje, tak nemohu na tuto dobu vzpomínat s radostí a nadšením. Současný český a slovenský film se nedá srovnávat s *Novou českou vinou* šedesátých let, ale právě na filmovém festivalu v Plzni se objeví každým rokem mnoho zajímavých filmů. Viděl jsem minulou neděli skvělé divadelní variace na Meyrinkova *Golema* v Strašnickém divadle na Solidaritě. Tyto věci se dají i po formální stránce srovnávat s tím, co se produkovalo před rokem 1989, po kterých je teď ostalgie. Můj známý sportovní publicista a novinář kritizuje, že dnes v žurnalistice se prosazují lidé hlavně díky známostem, nikoliv kvůli schopnostem. Copak jsme už zapoměli na dobu, kdy i vrtný dělník musel být prokádrován? Kolik lidí nemohlo vykonávat v době normalizace své povolání a jak vypadaly noviny před listopadem. Dalo se dívat na televizi? Poslouchat rádio? Lékař, který se vrátil po letech exilu z Jihoafrické republiky a otevřel si praxi na Praze 4, je zde spokojen. Rozhodně nevzpomíná na dobu, kdy odešel s nadšením. Vrátil se, protože v JAR roste neuvěřitelně kriminalita. K těmto argumentům jsem vždy trochu skeptický. Kriminalita je vždy druhou stranou mince svobodné společnosti. Největší zločinnost byla v nacistickém Německu a počátkem sedmdesátých let na Ukrajině. Proto jsem vždy skeptický k politikům, kteří mají jako hlavní program boj proti kriminalitě a rychlé a jednoduché řešení.

V těchto dnech probíhají nejen v ČR, ale v celé Evropě předvolební kampaně do EU. Vyznačují se vajíčkovými útoky proti Jiřímu Paroubkovi. Na štěstí jsme v EU a vajíčka nejsou zkažená. Házet vajíčka na politiky by se nemělo. Jistě, není to v pořádku. Ale také není v pořádku, když se tomuto „citlivému“ státníkovi postřílejí na křtu knihy dva hlavní mecenáši.

Ostalgie bychom mohli povzdechnout: „To za Jakeše nebylo.“ I přes vajíčka, která lítají vzduchem si myslím, že jsou volby demokratické, což se nedá říci o volbách v době ostalgiecké konjunktury před listopadem 1989. Ne, skutečně není čeho litovat, i když třeba naše exilové spolky zanikají a mizí. I když dnes kanadský dolar je za patnáct korun místo třiceti korun počátkem devadesátých let. Když vidím vystupovat v předvolební debatě v televizi představitele tzv. *Dělnické strany* mám pocit, že nebezpečí přichází dnes odněkud odjinud..., ale ostalgie tomu hodně napomáhá, protože je jaksi nezřetelná a v každém z nás, ať jsme doma nebo v exilu.

Text: A. Březina, foto: M. Gabánková-Praha

\*\*\*

**PŘEPRAVA: 1-800-354-9046**



## AMANT v Torontu

Hru i hlavní představitelkou poslala v Satellitu ze 7. května Táňa Pástorová a mně zbývá podat svědectví o představení samotném. Matka v podání Marianny Supekové-Gregorikové měla jeden nedostatek: vypadala příliš mladě a přítežlivě, její dcera Katka (Zuzana Matejkovičová) se vydovářela mezi dvěma muži, ale zdaleka ne tak jako její tajný titel (hloubka a šířka jejich vztahu byla ponechána představitelství diváků) Radko (hrál ho mimořádně talentovaný Viktor Matejkovič), teta Evy Slatkové byla druhem tety, jakou autor potřeboval a co vám mám napsat o policajtově Romana Kozáka? Ten člověk je divadelní notorický alkoholik (hrál jsem s ním asi před rokem ve hře bratří Čapků a Roman hrál co? Alkoholika. A já taky...

Režisér Robert Hanousek (dává přednost filmu) si zamakal: vedle toho, že měl režii, navrhl scénou, s Viktorem Matejkovičem měl na starosti scénografii a s Michaelou Jantšovou dělal grafiku, za hudbu a zvuk byl zodpovědný Pavol Beka, Robert Tamasfi byl inspicentem, o nápovědu se podělily Lubicia Dancšinová a Mila Bendová, fotografií byl pověřen Braňo Terén, kameru obsloužil Pavol Džačko, o propagaci se starala Táňa Pástorová, o dobrovolné zabezpečení (nevím, jest-li toto je správný výraz) Filip Sasinek, koordinaci měly na starosti Marianna Supeková-Gregorik a Táňa Pástorová a občerstvení Maja (moc jsem si pochutnal).

Výborně jsem se bavil. Jen lidí mělo být trochu víc.

\*\*\*  
Josef Čermák

## D-Day památník v nebezpečí?

V den pětadesátého výročí dne, který dal nový rozměr Druhé světové válce, prezident organizace, pověřené udržováním památníku této historické události, oznámil, že památník je v nebezpečí, protože dary na jeho údržbu v některých kategoriích klesly v důsledku hospodářské krize na polovinu... (jč)

### Proč?

To ovšem není celá otázka. Ale celá otázka - bez širších souvislostí jako na příklad jmenování bývalého komunisty ministerským předsedou vlády ČR - je dost dlouhá a banálně lokální. Zní: Proč odmítám přispívat do torontského Nového Domova? Odpověď je také dost dlouhá: Poněvadž (a to snad je pochopitelné u pouzrového uprchlíka) se nemohu donutit přispívat do novin řízených bývalou členkou komunistické strany, pokud jejich redaktorka se veřejně nevyrovná se svou politickou minulostí, stanovisko, které jsem sdělil řadě lidí, když ředitelská rada Masaryk Memorial Institutu hledala nového redaktora. V krajském měřítku redaktorka Nového domova hraje významnou roli (v americkém celostátním kontextu důležitosti přírodnatelnou třeba k vysoké byrokratické funkci, vyžadující výslech a schválení kongresem).

Nabídl jsem jí, že s ní udělám interview, ve kterém by osvětlila pozadí svého členství ve straně. Z počátku se zdálo, že má zájem, ale nakonec moji nabídku napřijala. Před napsáním tohoto článku jsem ji upozornil, že jestliže od ní do určité doby neuslyším, sdělím čtenářům své důvody, proč za těchto okolností do Nového domova nemohu přispívat.

Ale tento článek není o Věře Kohoutové a není psán s úmyslem jí (či Novému domovu) jakkoliv uškodit. Věra Kohoutová za posledních 15 let udělala v krajském životě velký kus práce, který si zaslouží uznání a jestliže nepovažuje za nutné, aby jako redaktorka Nového domova seznámila krajskou veřejnost s důvody, které jí do

komunistické strany vedly, se svojí činností ve straně a s důvody, proč ze strany vystoupila, je to její věc a věc ředitelské rady Nového domova.

Tento článek je o mně a je psán jako odpověď na dotazy čtenářů Nového domova, proč do jejich novin nepiši, a jako reakce na stanovisko Věry Kohoutové, že její politická minulost je její záležitostí, do které krajské veřejnosti nic není (stanovisko, s kterým bych vcelku souhlasil, kdyby paní Kohoutová současně nehrála vedoucí roli v orgánu organizace nesoucí jméno Masarykovo).

Každý z nás se nějak snažíme proplout peřejemi a úskalími, které nám život naračil. Proč každý svou kocábku kormidluje jinak, je otázka, na kterou nemám odpověď - geny, prostředí, okolnosti, ladění naší duše, všechno hraje svoji roli. I naše schopnost vylihuvat ze svých životních šarvatek pár kapek moudrosti, které nám dovolí pozměnit kurs naší dráhy. A tohle všechno formulovat i můj vztah k životu vůbec a ke komunismu a jeho vyznačujícím specifickým.

Patřím k těm, kteří se domnívají (docela neoriginálně), že máme žít v pravdě. Učili nás to (někdy s rizikem svého života) lidé jako Sokrates, Hus, Masaryk, Solženicyn, Horáková. Za výsadu žít v pravdě, (v té věčné i v té dočasné, v té osobní i v té univerzální) se platí. Často vyhnanstvím - v sedmdesátých a osmdesátých letech mi uprchlíci často říkali, že odešli proto, že nechtěli, aby jejich děti vyrůstaly ve lži. Pravda od nás žádá pokoru i odvahu. Ovoce života v pravdě je často trpké. Ale pro ty, kdo se na konci svých předurčených cest chtějí sami sobě podívat do očí, neznám jiné cesty. Lesk pozlátka slávy vybledne, hromady zlata mají duchovně značně omezenou užitečnost, echa potlesků vítěrně roznese do všech koutů světa, pohled i na nekrásnější ženu (a obráceně) po osmdesátce za chvíli unaví. Jen ten tichounek, tak snadno překřičitelný, hlásek svědomí zní pořád stejně výmluvně.

Nepatřím k těm, kteří každého člena (současného či bývalého) komunistické strany považují za lumpa a komunizmus (nejen praxi, ale i ideologii) nutně za spiknutí proti lidskosti, jakkoliv velké nutkání tím směrem komunistické režimy vyvolávají. Ale myslím si, že nebylo moudré rozhodnutí Václava Havla "nepronásledovat" komunisty (výrok "Tady se komunisti pronásledovat nebudou" na adresu exulanta-právnicka, kterému nešlo o pronásledování, ale o uznání) že je rozdíl mezi těmi, kteří byli popraveni, strávili často desetiletí v kriminálech nebo ve vyhnanství, kteří byli vyhnáni z chalup a statků, na kterých jejich

rody žily a pracovaly po generace - a strůjci jejich osudů. Ovoce tohoto rozhodnutí sklízíme dodnes: sotva jednadvalet let po pádu komunismu je předsedou vlády ČR (se souhlasem bývalých i současných představitelů státu) bývalý člen téže strany, která dala národu Klementa Gottwalda, ministerského předsedu tehdy ještě Československa v době, kdy hrstka studentů mé generace se snažila zastavit nástup druhého oblundného režimu v jednom století. Jezdil jsem do své rodné země každý rok, počínaje rokem 1990. Letos nepojedu. To není vina pana Fischera. To je vina mého svědomí. Stejně jako není vina Věry Kohoutové, že nemohu přispívat do Nového domova dokud... I to je vina mého svědomí.

Josef Čermák

\*\*\*

Poznámka redaktora: Není to poprvé, co s Josefem Čermákem v určitých bodech nesouhlasím. O tom svědčí skutečnost, že on odmítá jet letos do ČR a já v tuto chvíli již připravuji třetí číslo z Prahy. Bylo by však ode mne vnitřně nepoctivé, kdybych se od celé záležitosti distancoval. Současná redaktorka Nového domova spolupracovala dlouhá léta se Satellitem. Mohl bych dělat mrtvého brouka a

tvářit se, že jsem o jejím členství v KSC nevěděl. Věděl jsem to, protože mi to sama řekla. Toto dilema jsem pak řešil tak, že jsem se snažil, aby noviny nezastupovala při návštěvě českých či slovenských politiků, ale aby dělala zpravodajství z kultury.

Když se podívám na současnou politiku je to jako přes kopírák, buď byli členy KSC (Fischer, Tlustý) nebo jsou vycučeni v dílně SSM (Topolánek, Mejstřík...). Tento typ lidí pak bojuje velice často z alibismu proti něčemu, co bylo aktuální před dvaceti léty a unikají jim současná politická nebezpečí. Nedávná historie nás o tom poučuje: v době první republiky se bojovalo proti Rakousku-Uhersku a nebezpečí bylo někde jinde. Po válce se bojovalo proti Německu a přišel komunismus. Pokud vede někdo krajské noviny, nemůže se vyhnout politické sféře, otázkou však jestli ho záteř z minulosti neovlivní natolik, aby nekriticky nesměřoval do druhého extrému. To byl můj důvod k tehdejšímu rozhodnutí. Spíše než účast v KSC mi tedy vadí, že nevidím u těchto lidí filosofickou reflexi té doby a tím také nejsem přesvědčen, že dokáží reflektovat současnost.

Alaš Březina

\*\*\*

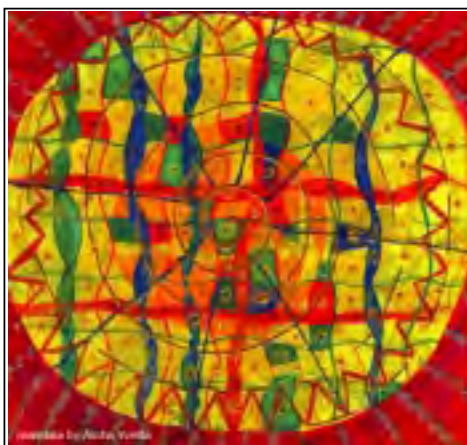
Mind & Body  
Lakeshore Village Integrated Medicine  
The Gallery  
2921 Lakeshore Blvd. West, 8th Fl., Etobicoke, Ont. M9W 6K9, Fax 416 232 3819  
http://www.mindandbody.ca, E-Mail: www@mindandbody.ca

You are invited to an opening of fine art exhibition of  
Hana Mráz



Original Works of Art  
"New Landscapes"

June 14, 2009 at 4 PM as part of the celebrations of 5 years of  
Mind & Body Integrated Medicine Clinic



Mind & Body  
Lakeshore Village Integrated Medicine

Come and Celebrate 5 Years with Us!

Mind and Body Clinic invites you to celebrate our 5th year of providing integrated medical services to our community. The celebration will take place at the clinic on Sunday, June 14, 2009 between 4 and 8 PM. Please come join us and feel free to bring your friends to experience the spirit of the clinic.

Sunday, June 14 - 4 to 8 pm  
• All attending visitors will receive a special 50% Off Certificate  
• Tel: 416 232 3819 or  
cornea@mindandbody.ca

2921 Lakeshore Blvd. West  
Toronto, Ontario M9W 6K9  
Tel: 416 232 3819  
www.mindandbody.ca

SKLADOVÁNÍ: WWW.TRANSCOMTRANSPORT.COM

### Na přání vydavatele tohoto listu

Přání znělo: napiš něco o vancouverském divadle. Tento text píšou 15. května, premiéra jarního představení v našem *Divadle Za rohem* se koná 21. května, takže referovat v této chvíli nemohu. Ale protože si musím odpočinout od mnoha manuálních prací, které jsem k nemalé své radosti musím v poslední době kolem našeho obydlí vykonávat a také, abych neztratil kontakt se Satellitem a jeho majitelem-vydavatelem, dodám kromě stručné zprávy o připravovaném představení *Modrá tvář*, autor Arnošt Goldflam, (jeho výbornou hru *Sci-fi* uvedlo před lety naše divadlo ve znamenité režii dr. J. Skály), několik jiných informací z našeho města Vancouveru.

Tedy, zmíněné představení režiruje pan Akram Staněk z Prahy, který stejnou hru režiroval nejednou v městě sto věží a přijel do Vancouveru na pět neděl předcházejících premiéře, aby páně Goldflamovo dílo s vancouverským souborem (značně omlazeným o pár mladých nadšenou, kteří na oněch prknech se objeví ve svém životě prvně) nastudoval a pokračoval po předcházející režijní pomoci Oldy Pátáka, člena našeho divadla. O to větší je příležitost pro hostujícího režiséra dokázat svůj um. Zatím tedy na téma divadla jen tolik, že soubor a režisér zkoušejí pilně a pokud jde o autora tohoto textu, ten se na představení těší.

Dějí se tady ve Vancouveru ale i jiné věci než další představení *Divadla Za rohem*. Ve volbách konaných 12. května opět vyhrála strana Liberální a její vůdce G. Campbell, který se u mojí maličkosti odepal dvojnásobným zvýšením platů hodnostářů a jemu samému v době, kdy litr benzínu stál dolar padesát. Volil jsem kandidáta strany konzervativní, ale dopadl bidně.

Pročítám se v těchto dnech velmi tlustou knihou Billa Vander Zalma, premiéra BC v letech 1996 - 1991, dle mého názoru velmi dobrých časů. Ač kniha trpí ignorací

onoho *měně je někdy více* a popisuje události ne zcela důležité, je velmi zajímavá názory tohoto úspěšného businessmana-politika, který právě pro tyto své názory (a navzdory svým chybám, jímž se sotvakdo vyhne) stal se trnem v oku liberálním médiím a některým politikům.

A coby čtenář knih A. Rooneyho nemohu si nijak pomoci od pokušení, zmínit se o několika absurditách, které v našem městě pozoruji a jež jsou v souladu s texty tohoto mistra selského rozumu a logiky, ač snad to moje zpravodajství nebude ještě docela v láně s přáním redaktora-majitele tohoto listu.

Maně mne napadá, zda takové drobné a pro někoho možná nepodstatné nelogičnosti napadají též vítěze voleb pana G. Campbella. Patrně nikoli. Tohle ale píšou z pozice obyčejného občana. O čem to ale bude?

Kdysi jsem si natěl černým asfaltem t.zv. driveway u našeho obydlí. V těchto dnech v rámci jisté akce byl odtážen zpod přístřešku kdysi populární vůz Chrysler K car, v mém případě to vozidlo značně nepovedené. Po řadu let stálo pod střechem verandy (sun deck), coby hlídač majetku, matoucí snad mladistvé břídlivý-zloděje zdáním, že obyvatelé domu jsou doma, navzdory tomu, že jedna přední pneumatika byla už léta prázdná. Za tuto tvrdšínost dostalo se mi od ženy čehosi blízkého opovrzení.

Takže, vozidlo odtážené, veranda zrenovována, renovace zaplacená a betonová podlaha pod odtáženým vozem jako stvořená pro náter stejné barvy jako cesta k němu vedoucí. Z minula mi zbyla trocha vhodně černé barvy a optal jsem se tedy v příslušném obchodě, zda na skladě, kde jsem věc před časem koupil, mohu utratit peněz za další várku. Nelze, mají jenom šedou barvu, cena sdělená za 9,5 litru neuvěřitelná (tedy ne levná, ale naopak).

A tak jsem se nejdříve vztekl a pak si připomínal jiné drobnosti kocourkovského charakteru..

Vytopořilo se ve Vancouveru mnoho nových budov, na mnohých ale chybí nárobnost: číslo. Ó nemožnosti po roce si koupit stejné tenisky už jsem psal ...nic se nezměnilo. Ty, co se mi osvědčily už nejsou vyráběny. (Zde radostnější vsuvka: navzdory protestům snachy, nechal jsem jí zakoupit mi k Vánocům tenisky ve *Wal-Martu* místo ve sportovní prodejně ... cena asi třetinová a tenisky jsou dokonalé!)

Tenisky nebo auta, vše rovno. Kdybych si chtěl koupit další *Toyota Tercel*, až ta moje doslouží po deseti současných a snad i dalších letech, salesman se mi jen vysměje jako mamlasovi, který nemá o dnešním světě ani ponětí a nevyměňuje si svůj vůz, ač dokonale sloužící, po dvou či třech letech vlastnictví.

O tom, proč v době ekonomické svizele obchody, které se stále drží solidně nad hranicí kolapsu, místo, aby vyšly postiženému zákazníkovi vstříc, zvyšují klidňáko a mnohdy až bezostyšně, ceny výrobků, marně přemýšlím, snaže se přijít věci na kloub. Tomu snad rozumí ekonom, jenže prestiž těch ekonomických gurů v těchto dnech poněkud bere za své. A tu jen připomínka ... kdybych se mohl starat jen o své finance a investice, bez konzultací se svojí ženou, ocitl bych se dnes s částí svého majetku nejspíš na arse. Protože, navzdory všemu, podvodům a nehoráznostem mnohých mocných, hamižnosti a nepoctivosti těch, kteří by měli naopak být vzorem solidnosti, myslím si, že systém kapitalistický, byť jakkoli nedokonalý, sotva zhebne jako vyhladovělý pes.

Tohle povídání ale má málo společného s přáním majitele-redaktora tohoto listu a tak mohu než ukončit příslibem, že o divadelním představení tohoto jara a kulturním životě vancouverské česko-slovenské komunity zmíním se snad, budu-li živ a zdrav, po představení, byť nejsem zdaleka tím, co se v odborných kruzích nazývá *recenzent*. Závěrem ještě tolik ...v poslední době máme tu ve Vancouveru dvě prosperující hudební česko-slovenské skupiny nabízející zábavu svým spoluobčanům několikrát ročně. Není to sice jazz, ale kdo vlastně má rád tuhle skvělou hudbu kromě starší generace a nebo těch mladých, kterým je blízká? Ale horší by asi bylo ticho po písni, jak se říká.

A tím končím své vancouverské zpravodajství...

Vladimír Čícha-Vancouver

\*\*\*

### Český ACAT (Křesťané proti mučení) informuje - květen 2009

Vážení členové a příznivci hnutí ACAT,

další dopis, který Vám nabízíme k podpisování a jako námět pro přímlybné modlitby, se týká dvou žen, které jsou patrně vězeňkyně svědomí, zadržované jen kvůli náboženskému vyznání, a navíc jsou nemocné. Obě byly zatčeny a bez řádného obvinění jsou spolu s 27 dalšími ženami zadržovány v přeplněné cele věznice Evin. Jejich rodinám bylo sděleno, že by mohly být propuštěny na kauci ve výši asi 300 tisíc eur a že za vinu je jim kladena „činnost proti bezpečnosti státu“ a „účast na nezákonných shromážděních“. Evangeličtí křesťané, z nichž někteří konvertovali z islámu, čelí často úřednímu šikanování. Konvertitům z islámu hrozí zatčení, napadání či dokonce trest smrti. Konverze z islámu (apostáze) je zakázána islámským právem, které pro odpadlíky od víry žádá smrt, pokud se odmítnou k islámu navrátit. Íránský trestní zákoník žádné zvláštní ustanovení pro apostázy neobsahuje, ale po soudcích je požadováno, aby v případech, pro které zvláštní ustanovení v trestním zákoníku chybí, využívali své znalosti islámského práva. Nová verze trestního zákoníku, kterou nyní projednává íránský parlament, navrhuje pro odpadlíky od víry stanovit trest smrti.

Příklad dopisu do češtiny:

Vaše excelence, Vážený pane Larjani,

Dvě členky íránského křesťanského společenství, Maryam Rostampour a Marzieh Amirizadeh Esmaeilabad, byly 5. března 2009 zatčeny příslušníky bezpečnostních sil v Teheránu.

Naléhavě žádáme příslušné úřady, aby je neprodleně a bezpodmínečně propustily, pokud jsou zadržovány jen kvůli svému náboženskému vyznání.

Vyzýváme úřady, aby jim zajistily přístup k právní pomoci a k potřebné lékařské péči.

S úctou.

At už podepsaný dopis odešlete na naši adresu, nebo přímo do Íránu, za český ACAT Vám děkují. Při přípravě tohoto informačního dopisu jsem vycházela z materiálů Amnesty International. Více informací najdete na [www.amnesty.cz](http://www.amnesty.cz) a na dalších internetových adresách. Případ Maryam a Marzieh byl totiž brzy po jejich zatčení zveřejněn. Zastaneme-li se jich, pomůžeme však i zcela neznámým týraným křesťanům. S pozdravem

Monika Žárská

ACAT, Pohořelec 26, 118 00 Praha 1, tel: 220 515 407, mail: [acatapraha@seznam.cz](mailto:acatapraha@seznam.cz)

[www.acat.ccn.cz](http://www.acat.ccn.cz) a <http://benesov.evangelnet.cz>

\*\*\*

### Neviditelné oběti komunismu 2009

obracím se na vás ve věci další výzkumné fáze našeho historického projektu Neviditelné oběti komunismu. Projekt vznikl na libereckém gymnáziu F. X. Šaldy a jeho cílem je mapování československého exilu v Kanadě.

V loňském roce se nám podařilo získat dostatečné finance k dotočení a dokončení výukového DVD pro studenty základních a středních škol. Podklady pro dokument jsme sbírali v Kanadě v létě 2006. Dokument, který vznikl, se teď snažíme prosadit do České televize k vysílání pro celý národ. Já jsem na téma politických aspektů čs. exilu v Kanadě obhájil úspěšně bakalářskou diplomovou práci - teď bude otištěna v několika historických sbornících a získala i další ocenění.

Naše aktivity jsou docela zajímavou inspirací pro řadu mladších studentů nejen na gymnáziu.

Dva z gymnazistů projevili mimořádný zájem o krajanskou problematiku v Kanadě a z materiálů, které jsme získali v Kanadě a v Austrálii, začali hledat témata k bližšímu prozkoumání. Kromě toho se jim podařilo sehnat nějaké finanční prostředky na další pokračování projektu.

A tak jsme začali plánovat další možnou návštěvu Kanady za účelem zkoumání vybraných aspektů exilu a emigace. Rádi bychom na přelomu června a července letošního roku navázali na naše působení v Kanadě z roku 2003 - 2006. Pod mým vedením se chtějí Jitka



**INSPIRED**  
travel solutions

**DAGMAR & DAGMAR**  
NOW AT NITRA TRAVEL

... an Exotic Journey!  
**Tahiti & Moorea**  
from 2999.<sup>00</sup>  
+ \$330.00 (TND) taxes

☎ 416 504-3800  
toll free 1-800-825-7577

[dasa@inspiredtravelsolutions.com](mailto:dasa@inspiredtravelsolutions.com)

**INSPIRED**  
travel solutions

**WE HAVE THE RIGHT PACKAGE FOR YOU**

nitra travel group #2631390

**PŘENOSNÉ KONTEJNERY: 1-800-354-9046**

Pecháčková (18 let) a Lukáš Hájek (17 let) ponořit do nových neprobádaných dimenzí exilu. Naším hlavním fokusem budou tyto témata:

Role církve v exilu, politická dimenze poučování exilů a exilová periodika *Nový Domov* a *Kanadské listy*. Lukáš, jeden ze studentů, má také poměrně unikátní záměr srovnávat životní příběhy sourozenců rozdělených emigrací. Detailnější informace přikládáme.

Do Kanady tedy přijedeme v počtu tří 21. června 2009 a do 9. července bychom se chtěli v Torontu a okolí věnovat výše uvedeným tématům. V té souvislosti bychom vás chtěli požádat o pomoc a spolupráci ve dvou oblastech:

Chtěli bychom vás poprosit o spolupráci na odborné části projektu. Zajímají nás jakékoliv podněty a názory a příběhy k výše uvedeným tématům, stejně jako archivní materiály. Budeme s sebou mít diktafony, a proto bychom se s vámi nad danou problematikou moc rádi sešli a vše probrali.

Výstupem našeho zkoumání bude sborník staří, které po návratu sepišeme. Pro mě osobně bude výzkum podkladem pro diplomovou práci, studenti se chtějí účastnit historických soutěží. Se zakladatelem projektu, panem profesorem Gollem, jsme se shodli, že se jedná o velmi talentované a cílevědomé mladé lidi, u kterých je šance na výraznější úspěch. Výsledky našeho bádání se pokusíme prezentovat také v odborných publikacích a na konferencích. Co je ještě nového v projektu?

Všechny studentky, které jste během našich návštěv Kanady měli možnost poznat, úspěšně studují na vysokých školách od historie, přes ekonomii a práva po psychologii. Např. Ála Cechová se problematice exilu chce věnovat právě v rámci psychologie. Anna Simbartlová v dubnu vyhrála se svou prací o *Sokolu Canada* krajské kolo prestižní historické soutěže. Já jsem po loňském neúspěšném obohacujícím roce na studiích v USA úspěšně získal dva bakalářské tituly - v reklamě a v politologii (oba s pochvalami děkana). Té se nyní věnuji i v magisterském studiu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

**Jakub Hodboš - Liberec**

### Krutá realita...

Už jste se někdy zadívali na druhé lidi stejného věku s tím divným pocitem: "Snad nevypadám tak staré?" Jestli ano, tak tenhle se vám bude určitě líbit!

Seděla jsem v čekárně svého nového zubaře a prohlížela si to tam. Zahlédla jsem i diplom, který uváděl celé jméno svého majitele. Najednou jsem si vzpomněla - vysoký, hezký, tmavovlasý kluk stejného jména se mnou chodil na gympl, už je to nějakých 40 let.

Že by to byl tentýž chlapík, na kterého jsem tehdy měla tajný záľusk? Když jsem ho však uviděla, rychle jsem podobné myšlenky zahodila. Tento téměř plešatý, prošedivělý muž s vrásčivým obličejem, ten byl příliš starý, než aby mohl tehdy být mým spolužákem.

Nebo - že by? Poté, co mi prohlédl zuby, jsem se ho zeptala, jestli nechodil na gymnázium Klementa Gottwalda. "Ano. Ano, chodil jsem tam.

Byl jsem jedním z nejlepších," zapřel se. "A kdy jste maturoval?" zeptala jsem se. Odpověděl: "V šedesátém šestém. Proč se ptáte?" "Tak to jste byl v mě třídě!" Prohlásila jsem aššeně.

Pozorně si mě začal prohlížet. A pak se ten hnusný, starý, vrásčivý chlap zeptal: "A co jste učila?"

\*\*\*

Úspěšný podnikatel prohání po krajině svůj nový džíp a najednou zahlédne klasického bezdomovce. Ten si jen tak sedí, pak natáhne ruku, luskně prsty a objeví se před ním čerstvě natočené pivo. Bezdomovec ho vyzvukne a zase natáhne ruku, luskně, objeví se pivo. Podnikatel přijde k němu a ptá se, jak to dělá. No víte, jednou jsem prohrabával popelnice, našel jsem takovou divnou lampu a jak jsem ji začal čistit, objevil se džín, no tak si teď dávám pivko". Podnikatel si v duchu říká "blbá socka" a nahlas povídá: a neprodal byste mi tu lampu? Tady vám dám klíče od nového džípu, tady jsou klíče od nové vily, tady je bankovní karta, na účtu je milion". Bezdomovec povídá: "No když chcete..." a plácnu si.

Sotva bezdomovec odejde, podnikatel začne leštit lampu objeví se Džin podnikatel spustí: "Chci vrtulník, zámeček, kontrolní balík akcií firmy..." "ZADRŽ!" říká džin. "I mezi námi džiny došlo ke specializaci, neděláme všichni všechno; takže co si dáš Gambrius nebo Radegast?"

\*\*\*

Přijde Paroubek domů z mítnku ČSSD a říká manželce: "No, jen se na mě podívej! Vypadám jako prase!"

A manželka odpovídá: "Máš pravdu, a ještě jsi celý od vajec!"

\*\*\*

### Milí důchodci České republiky!

V roce 1968 mi bylo 8 let. To jste mi zkazili život poprvé na dlouhých 21 let. Ptáte se jak? Byli jste tehdy v produktivním věku, měli jste sílu se vzepřít jako národ. Co jste udělali?

Hleděli jste mlčky do záhonků svých zahrádek, báli se říkat pravdu v práci i doma. Přijali jste permanentní přetvářku jako nástroj na přežití. Nebyli jste dost silní a schopní, jako ti, co odešli. Jako ti, kterým dnes s despektem říkáte emigranti a které neberete.

V roce 1989 mi bylo 29 let, už jsem byl v produktivním věku já. S nadšením jsem přijímal všechny změny, užíval jsem demokracii jako lék na předchozí deformaci. Postavil jsem se na vlastní nohy, tvrdě pracoval na svém, vychovával děti v pravdě, cestoval jsem, bavil se. Já jsem se vyléčil, vy ne.

Dnes je mi 49 let a už vím, že letos na podzim se mi chystáte zkazit život podruhé. Cítím to. Ukázali jste to v krajských volbách, kde jste mne prodali za třicet Julínkových stříbrných. Jestli to zopakujete na podzim, odejdu. Jsem silný a schopný, proto odejdu.

Vás mi není líto, jste líní, hamizní, zkažení a zaslepení. Jste schopní pro svoje pohodlí a závist ke schopnějším zničit tisíce dalších životů.

Je mi líto mých dětí, které nejsou připraveny na lež, přetvářku a nenávisť. Ale jsou už plnoleté a rozhodnou se samy.

Ale mám pro Vás jeden vzkaz: nejhorší společenský řád v dějinách lidstva je *komunismus*. To co se na podzim chystá, je jen malý kousek od něj.

To mějte stále na paměti!

Váš J.S.

\*\*\*

## ŠUMAVSKÁ ZASTAVENÍ

### Nejkratší mezinárodní železniční trať

Kterého vyšetníka by nepotěšila nějaká ta nevšední turistická zajímavost, že. A co takhle kuriozita přímo světového formátu? Vždyť takového cíle jsou soli turistického ruchu, třešnickami na dort, které lákají návštěvníky ze široka daleka. A kde nejsou, nebo je jich nedostatek, musíme si je horko těžko vymýšlet. Taková je marketinková strategie turistického businessu.

Na nejkratší mezinárodní železniční trať natrefíte uprostřed Šumavy. Marketinkový tah nepřipomíná ani náhodou. Nikde žádný billboard, nikde žádná reklama na hotel či kasino. Ba ani trička, kšiltovky a tašky nezdobí odznak na tuto jedinečnou kuriozitu. Kuriozitu, která se nezrodila v hlavách mazaných obchodníků, ale šilených, komunistické ideologii propadlých pohlařdů. Tady psala tragikomický scénář nedávná historie. Tady režírovala totalitní moc svůj absurdní film o budoucím ráji na zemi.

Nuže, nejkratší mezinárodní železniční trať měří bratru neuvěřitelných 105 m, najdte ji v Najtálu, chcete-li v Novém Údolí, německy Neuthal, v nivě Studené Vltavy, která v těchto místech



Hostejně, netečná k lidským rozměrkám a sporům, překračuje pomyslnou čáru vytyčenou bílými hraničními patničky a vtěká na svrchované české území.

Jde o torzo železniční trati spojující původně Prachatice s bavorským Pasovem. Jde o trať, jenž do těchto zapadlých končin přinesla na počátku 20. století prosperitu v podobě rozmachu obchodu, a také, tehdy jev docela nový, turistický ruch. Sluší se dodat, že o vybudování tratě se nemalo zasloužit Schwarzenbergové, šlechtičtí páni tohoto kraje.

První republika Pošumavské místní dráhy zastaničila a zavedla motoráčky. V té zlaté době čítal Najtál bezmála tři sta duší, na čtyřicet stavení, školu a dva ubytovací hostince. Pak se politicky a národnostně osklivě zamračilo. Na konci tohoto nečasů dohly Nové Údolí americká armáda, a s ním i vagon plný zlata. Pak už to šlo s Najtálem s kopce.

Nemilosrdně vyhnání starousedlíků, nepodařený pokus o dosídlení reemigranty z Rumunska, roku 1951 vytržení koleji na hraničním mostě, o dva roky později srovnání osady se zemí a o další tři léta vymazání Nového Údolí dokonce z mapy.

Svět skončil zde, předivo staletých vazeb bylo přetrháno. A to jakoby navždy. Pád železné opony v devadesátém roce sice přinesl Najtálu opět civilní život, ale zdaleka neznamenal návrat do starých dobrých časů. Dnes tu nalezneme konečnou železniční stanicí tratě z Volar přes Černý kříž (na německé straně trať již neexistuje), kiosky občerstvení a železniční muzeum ukryté v několika maringotkách. Z oněch zlatých časů přežilo jen jedno stavení - stodola. A krajina. Její krásu tvor zvaný hrde *člověk moudrý moudrý* zničit už, bohudík, nedokázal.

\*\*\*

### O minulosti, která doběhla poutníka

Společat na to, že žijeme ve sjednocené Evropě se nevypálí. Ne snad kvůli jazykové bariéře, ani ne proto, že všichni ještě nemáme společnou měnu a zcela volný pracovní trh. Nicméně s minulostí, tedy onou dvacet až čtyřiašedesát let starou periodou to bezesporu souvisí. Zkrátka i

náhodného pocestného na pomezí jižních Čech a horních Rakous dokáže tahle minulost pěkně doběhnout.

Nuže, octli jsme se v malebné rakouské vesničce přímo u českých hranic. Z jedné strany vzorně obdělávaná políčka a pravidelně sekané louky, z druhé, za Malší, lenivou to říčkou, neprostopupná zelená džungle, tak jak si ji tu vypěstovali socialističtí pohraničníci. Stále dva světy, každý se svojí púvbavostí a romantikou. Místo pro ohrožené rostliny a živočichy, ráj přírody. Ale také ráj pro pěší a cyklistické turisty.

První problém, na který poutník narazí, je rakouská mapa ve tvaru boty u východiska turistických cest. Ne pro onen svůj vtipný tvar, ale proto, že její informační potenciál končí definitivně tlustou hraniční čarou. Dál se již díváte jen na terra incognita, na zemi neznámou, kde žijí jak známo lvi, nic sun leones.

Zkušený cestovatel, byt bez vlastní mapy, však nezaváhá. Rodná zem je coby kamenem dohodil a orientační směrovka s příslušnou turistickou značkou ukazuje přímo k hranici. Ba co více, nápis *Kirche Maria Schnee* spolu s časovým údajem nabízí přesně to, co potřebujete znát.

*Kostel Panny Marie Sněžné* je totiž významné a jedinečné poutní místo českého pohraničí mezi Šumavou a Novohradskými horami. Bude-li cesta v terénu řádně vyznačena, nelze zabloudit.

Průzračná Malše poklidně zručí po poutníkově pravici, hlasy desítek opeřenců se slévají v jeden nebeský koncert, tu a tam hrdě zapojuje stříbrná volavka, v břehových skryších číhá mršná vydra a z oslnělé oblohy vrhne širokými křídly ještě širší stín čerstvý africký reemigrant - čáp bílý.

Snad má tohle všechno poutníka omámit krásou přírody, snad odvest jeho pozornost, jako by sama cesta tu a právě teď měla být tím cílem, nikoli jen pouhým prostředkem k cíli. O to nepřijemnější je prociťnut. Na konci lesa vaše šípka ukazuje úplně opačným směrem. Směrem kamsi na Linec, směrem do rakouského vnitrozemí. A co je vůbec nejhorší, ona míří do dále rovnou na bílé zářící kostelní věž na kopci vysoko nad údolím.

Situace je vážná, nikoliv však zoufalá, jak by poznamenal klasik. Nezbývá než obrátit čelem vzad a vsadit vše na tuláckou intuici a trochu toho cestovatelešského štěstíčka.

Někde tu přece ten přechod přes řeku do Čech musí být. Vždyť nové turistické trasy a obnovené cesty utvářející sousedské partnerství příhraničních obcí se vyhláší každou přicházející sezónou. Ale cesta poutníka za *Pannou Marii*



*Sněžnou* ještě zdaleka nekončí. Tvorbí ji dlouhý bypass, na jehož konci ho čeká nejen náročná rekonvalescence, ale i vše objasňující zjištění.

Zní jako vymyšlený příběh, vlastně jako pohádka. Zdejší usedlíci po válce vyhnáni za hranice svému tragickému osudu nepodlehli. Naopak, jemu navzdory si pár kilometrů od čáry, na dohled od svých ukradených polí, luk a stavení, postavili nový kostel stejného jména. Ten slavnější na české straně sice, a opět navzdory právu na zahřoklost a nedůvěru, renovovali, ale na turistické směrovky k němu jaksi pozapomněli. V době železné opony taková drobná názvoslovná duplicita nehrála prázdňnou roli, ale teď? I poutník, který nedohlédne až ke zmizelým šumavským vesničkám a městečkům, tak té tragikomické minulosti neutučí.

©-m.petr- květen 2009

\*\*\*

**PŘEPRAVA: WWW.TRANSCOMTRANSPORT.COM**

### Konec fotbalové sezóny

Definitivní tečku za sezónou 2008/2009 udělalo přátelské utkání v Jablonci České republiky s Maltou. Soubor do nedávna druhého mužstva v žebříčku FIFA s evropským traslíkem, který měl být tréninkovou exhibicí se stal málem mezinárodní ostudou. Nový trenér František Straka ve své premiéře a možná zároveň derniéře sáhl pro většinu hráčů z domácí soutěže, kteří se 80 minut neuvěřitelně trápili a nebyť dobrých výkonů brankářů Grygery a Zlámal, mohli Mařtané i skórovat. O výsledku utkání nakonec rozhodl deset minut před koncem dělovkou z levého křídla nejmladší hráč na hřišti Tomáš Necid.

V posledních dvou ligových kolech mohla Slavia hrát již s klidem a po vítězství v Teplicích 1:0, se v posledním utkání ujala proti Liberci v prvním poločase vedení 2:0 brankou Grajčariara po perfektně zahraném trestném kopu, kdy liberecký brankář Zlámal nestačil reagovat. Po druhé brance, kterou



OSLAVY PO UTKÁNÍ

zaznamenal Ivana se zdálo, že závěr ligy se skončí exhibicí. Jenže třidvacetiletý Chorvát Andrej Kerič byl jiného názoru. Do poločasu se mu podařilo snížit a když již domácí oslavovali, pokazil jim radost po druhé. Slavia, podobně jako vloni s Jabloncem, v posledním kole doma remizovala s Libercem 2:2.

Druhé místo si po zásluze vybojovala v posledním kole Sparta vítězstvím 3:0 v Mladé Boleslavi. Liberec skončil třetí.

Již předposlední kolo a vítězství Příbrami nad Viktorou 3:0 rozhodlo o osudu žilkovských fotbalistů. Z beznadějně situace

si dobrým závěrem vykřesali naději zlínské fotbalisté, ale v posledním kole zkolabovali v Jablonci a prohráli 1:6 a doprovodí Viktoru do druhé ligy. Ve finále Poháru Českomoravského svazu zvítězily Teplice nad Slováckem 1:0.

Na závěr si zopakujeme fakta. Do předkola Ligy mistrů míří Slavia a Sparta. Evropskou ligu, alespoň v její úvodní části, okusí Liberec, Olomouc a vítěz Poháru ČMFS Teplice. S



FOTBALISTÉ SLVIE PŘEBÍRAJÍ TROFEJ

nejvyšší soutěží se rozloučili Žilčkov a Zlín. Po roce se vracejí Bohemians 1905 a poprvé si ji může zahrát Čáslav, pokud ovšem účast neprodá. Doma ji totiž hrát nemůže.

Ligový ročník 2009/10 začne 25. července a skončí v listopadu, pokud reprezentace postoupí na MS, pak v prosinci. Bude platit, že všechna mužstva musí mít k dispozici vyřizovaný trávnik, byť třeba jen na část sezóny.

#### Závěrečné výsledky:

29. kolo 23.5.2009: Sparta-Jablonec 3:2, Bohemians-Mladá Boleslav 2:1, Baník Ostrava-Sigma Olomouc 1:1, Viktoria Plzeň-Kladno 1:0, Tescoma Zlín-Brno 2:1, Příbram-Viktoria Žilčkov 3:0, Slovan Liberec-České Budějovice 2:0, Teplice-Slavia 0:1

30. kolo 30.5.2009: České Budějovice-Teplice 3:0, Slavia-Slovan Liberec 2:2, Brno-Příbram 1:2, Viktoria Žilčkov-Viktoria Plzeň 0:2, Kladno-Baník Ostrava 0:1, Sigma Olomouc-Bohemians 3:0, Jablonec-Tescoma Zlín 6:1, Mladá Boleslav Sparta 0:3.

\*\*\*

#### Závěrečná tabulka

1. Slavia	30	18	8	4	57:25	62
2. Sparta	30	16	8	6	48:25	56
3. Liberec	30	14	10	6	41:28	52
4. Olomouc	30	13	9	8	39:36	48
5. Jablonec	30	14	4	12	43:37	46
6. Boleslav	30	12	10	8	39:38	46
7. Teplice	30	12	7	11	33:25	43
8. Plzeň	30	11	10	9	45:38	43
9. Ostrava	30	11	6	13	38:36	39
10. Budějovice	30	7	15	8	30:37	36
11. Brno	30	9	8	13	32:36	35
12. Příbram	30	9	7	14	30:40	34
13. Bohemians	30	10	4	16	33:46	34
14. Kladno	30	8	7	15	21:41	31
15. Zlín	30	7	8	15	26:49	29
16. Žilčkov	30	5	7	18	27:45	22

#### Slovan v závěru klopýtá

31. kolo: MFK Košice-Spartak Trnava 2:1 (0:1), Slovan Bratislava-Tatran Prešov 1:1 (0:1), Banská Bystrica-MŠK Žilina 1:1 (0:1), FK ZTS Dubnica-Artmedia 0:0 (0:0), MFK Ružomberok-FC Nitra 1:1 (0:1), Dunajská Streda - FC ViOn Zl.Moravce 1:2 (0:2).

32. kolo: FC Nitra-Banská Bystrica 2:1 (1:0), Artmedia-Dunajská Streda 3:0 (3:0), MŠK Žilina-FK ZTS Dubnica 5:2 (2:1), Slovan Bratislava-MFK Košice 1:2 (0:1), Spartak Trnava-MFK Ružomberok 0:4 (0:3), Tatran Prešov-FC ViOn Zl.Moravce 2:1 (0:0).

33. kolo: Banská Bystrica-Spartak Trnava 1:2 (0:0), MFK Ružomberok-Slovan Bratislava 5:1 (3:1), Dunajská Streda-MŠK Žilina 0:0 (0:0), FC ViOn Zl.Moravce-Artmedia 0:3 (0:2), FK ZTS Dubnica-FC Nitra 4:1 (2:1), MFK Košice-Tatran Prešov 1:1 (0:0).



Z UTKÁNÍ SLAVIA-LIBEREC 2:2, IVANA STRÍLÍ DRUHOU BRANKU DOMÁČÍCH

#### Závěrečná tabulka

1. Slovan	33	21	7	5	69:25	70
2. Žilina	33	18	8	7	56:26	62
3. Trnava	33	15	10	8	45:38	55
4. Košice	33	14	10	9	48:42	52
5. Ružomberok	33	12	11	10	48:34	47
6. Artmedia	33	12	11	10	50:38	47
7. Prešov	33	10	11	12	40:50	41
8. Dubnica	33	10	7	16	43:49	37
9. D. Streda	33	9	9	15	32:59	36
10. Bystrica	33	9	8	16	30:39	35
11. Nitra	33	9	8	16	34:53	35
12. Zl. Moravce	33	5	8	20	21:63	23

### Futbalisti idú zatiaľ africkým chodníčkom Slovensko - San Maríno 7:0 (5:0)

BRATISLAVA-sme/, Bola to povinná jazda. Chceli sme hrať pre diváka a vyhrať vyšším rozdielom. To sa podarilo. Na hráčov som však náročný, chcel som ešte viac. Niektorí musia pridať," povedal po zápase tréner Vladimír Weiss. "S výsledkom sme spokojní, vedíme tabuľku. Čaká nás však ťažká jeseň, keď to musíme potvrdiť." Priznal, že pred zápasom bol nervóznym pre početnú moródku v tíme, ktorú rozšíril na poslednú chvíľu aj Filip Hološko.

Pred Severnými Írmi majú Slováci dvojbodový náskok, navyše tí majú odohraný o jeden zápas viac. Najbližšie zasiahnu do boja 5. septembra proti Česku a podľa trénera Weissa práve od tohto výsledku bude v značnej miere závisieť, či finiš mužstva bude postupový. Matematických kombinácií je ešte veľa, no ak Slováci vyhrajú zo štyroch zostávajúcich zápasov tri, ostatní sa môžu aj roztrhať - z prvého miesta s určitou postúpí Slovensko. Góly: 3., 32. Čech, 12. Pekarík, 35. Stoch, 42. Kozák, 63. Jakubko, 68. L. Hanzel. Rozhodca: Nzolo (Belg.), ŽK: L. Hanzel, Stoch - Mich. Marani, Andreini, Mau. Marani, 6652 divákov. Slovensko: Mucha - Pekarík, Karhan, J. Ďurica (46. Saláta), L. Hanzel - Stoch (63. Borbély), Hamšík (46. Novák), J. Kozák, Čech - Vittek, Jakubko.

#### Tabuľka 3. skupiny

1. Slovensko	6	5	0	1	17:6	15
2. Severné Írsko	7	4	1	2	12:6	13
3. Poľsko	6	3	1	2	18:7	10
4. Česko	6	2	2	2	6:4	8
5. Slovinsko	6	2	2	2	5:4	8
6. San Maríno	7	0	0	7	1:32	0

863 Bloor St. W.  
Toronto, Ont.  
(416) 533-0080



281 Danforth Ave.  
Toronto, Ont  
(416) 466-0330

Příjemné prožití  
Českého a  
Slovenského dne  
přeje

PROCK INSURANCE  
BROKERS LTD.



Všeobecné pojištění  
102 Benson Ave.  
Toronto, Ont. M6G 2H8  
Tel.: (416) 651-7837



Round the Corner or Around the World...

There is NO Load Too Big or  
Too Small for Us!

We are a leading provider of innovative logistics and distribution solutions with regularly scheduled service between Czech Republic and North America.

We also offer local residential and commercial moving in Toronto and surrounding areas or anywhere within North America.

We offer a free on-site consultation, to help you address any packing, moving and storage concerns. Fully insured, we make any move a storage a breeze!

Planning to move?  
Need a short-term storage?

Call Luba at: 905-361-2743

TRANS-COM TRANSPORT LTD.

1260 KENNEDY ROAD  
MISSISSAUGA, ON L4W 1Y1  
Fax: (905) 361-3751  
Email: sales@tct-ltd.com

www.tct-ltd.com